

Руслан Ангель, Олексій Іванов та Руслан Дмитрук

Дорідні вродили в Обухові цукристі!

Від останньої нашої зустрічі на цьому полі з головою ФГ «Вище-ольчедаївське» Русланом Дмитруком минуло рівно п'ять місяців і тринадцять днів. Тоді, 22 квітня ми спілкувалися з ним під час сівби цукрових буряків, а тепер там жнива — йде збір вирощеного врожаю. І доволі сильного врожаю! «Гарантовано буде не менш як по 600 центнерів з гектара, а коли завершимо вивезення коренів, передзвоню, скажу точно...».

Вчора Руслан Володимирович зателефонував і порадував приємною новиною: «Збирання цукрових буряків в господарстві завершилися! Вони у нас росли на 185 гектарах. А на тій 33-гектарній площі, коло сінажних ям, зібрали по 645 центнерів! Загалом же по господар-

ству цей показник перевершив наші прогнози і сягнув 540 центнерів у залізковій вазі.

— Цьогорічна весна-осінь дозволяє господарникам справитися з усім обсягом робіт у полі, — каже Руслан Дмитрук. — Спочатку лякала літня засуха, але поволи все стало на своє місце, і до збирання пізніх культур ми підійшли з впевненістю — вирощене зберемо без втрат! До того ж техніку маємо сучасну й потужну. Її нам направили партнери із Жданівського цукрового заводу — і збиральний комплекс німецького виробництва, і достатньо автомобіль-вагозовів. Ніде у збиральному конвеєрі не було жодної замінки! Чітко і злагоджено працювали всі наші служби, починаючи від організації харчування людей і

до навантаження коренів й перевезення їх на завод.

Цукрові буряки з Обухова переробне підприємство приймає із 17 відсотками цукристості, при базисній — шістнадцять. А за те, що вище норми — господарство отримує додаткову оплату.

За словами Руслана Дмитрука, він задоволений таким результатом роботи очолюваного ним колективу. «Ми й надалі не будемо виводити із сівозміни цукрові буряки. Вони дозволяють нам тримати економіку господарства на належному рівні».

Віктор ЗЕЛЕНЮК,
власкор «Вінниччини»

Мурованокуриловецька громада

Фото автора

Вінничанин став чемпіоном світу із сумо

Понад чотириста спортсменів із тридцяти країн світу з'їхалися до японської столиці Токіо на чемпіонат світу із сумо. Змагання проходили напружено, але вінничанин Важа Даіаурі переміг у ваговій категорії до 115 кілограмів доволі впевнено. Нагадаємо, що до змагань, як і завжди, його готував батько Важа Шотайович Даіаурі.

Здобути перемогу на батьківщині сумо особливо приємно. З черговим успіхом чемпіона світу привітав голова обласної військової адміністрації Сергій Борзов.

М. К.

Відкрили «Школу пацієнта»

На Вінниччині у Подільському регіональному центрі онкології презентували соціальний інформаційно-освітній проєкт «Школа пацієнта».

Як зазначив керівник онкоцентру Сергій Перегончук, з пацієнтами та їх родинами працюватиме ціла команда фахівців, до якої входять: лікарі, психологи, соціальні працівники, реабілітологи, трудотерапевти, дієтологи, священники та інші фахівці.

«Ми хочемо, щоб наші люди зрозуміли, що рак — це не вирок, а стиль життя. Мета цієї школи — відповідати на питання медичного характеру, що хвилюють пацієнтів та їх родичів, надати психологічну підтримку, а також підвищити взаємодію «лікар-спеціаліст-пацієнт». До нас долучаються пацієнтські організації, а також науковці, психологи та інші»,

наголосив Сергій Перегончук.

Директор Департаменту охорони здоров'я та реабілітації ОВА Ольга Задорожна відзначила, що це унікальний і надзвичайно важливий проєкт для Вінниччини.

«Кількість випадків захворювання на рак зростає. І ми бачимо, що за статистикою за останні дев'ять місяців у онкоцентрі проліковано вдвічі більше пацієнтів, ніж за аналогічний період минулого року. Тому «Школа пацієнта» важлива, бо насамперед це потрібно людям з онкологією. Пацієнти мають навчитися жити з цим діагнозом. Дуже хочеться, щоб ставлення до захворювання змінилося», — підкреслила Ольга Задорожна.

Департамент охорони здоров'я та реабілітації Вінницької ОВА

Вінничанка Євгенія Стукова

здобула Кубок «Найкраща спортсменка» в Польщі

7-8 жовтня відбувся Зимовий Чемпіонат Люблінського Воєводства з плавання. Добре, що у Польщі ведуться прямі трансляції таких спортивних заходів і можна повболівати онлайн.

У змаганнях взяли участь 290 учасниць і учасників, які подолали 1467 дистанцій. У тому числі й українські спортсмени, які вимушені через повномасштабне вторгнення тренуватися за кордоном.

Євгенія - майстер спорту України з плавання, учениця вінницького коледжу Університету «Україна», стала абсолютною чемпіонкою в спринтерській олімпійській дистанції 100 метрів вільним стилем - виборола 2 золоті: в абсолюті і своїй категорії. Також здобула золото у суперспринті 50 метрів вільним стилем у своїй віковій категорії і на цій же дистанції - срібло в абсолюті. На дистанції 200 метрів вільним стилем виборола золото у своїй віковій категорії і бронзу на 400 в/с. Таким чином вінничанка зібрала увесь комплект нагород і отримала Кубок в категорії «Найкраща спортсменка». Тренують спортсменку Сізов Юрій Володимирович і Шевчук Людмила Миколаївна.

З початком повномасштабного

вторгнення Женя мусить тренуватися у Любліні. Там паралельно навчається у спортивному лицейі, виступає за польський клуб «Олімпія Люблін».

Початок спортивного сезону непростий.

Більшість спортсменів і спортсменок тільки входять у свою форму. І це чудово, що українці мають можливість тренуватися і змагатися. Правда, дуже сумно, що не вдома. З причин усіх відомих. Через це нашим дітям складніше.

3 питань реклами
звертайтеся
за телефоном
066-895-30-93

Запалюємо у скорботі свічі пам'яті Олексія Язинського

Голосять церковні дзвони. Гір-ко ридає матінка-земля, приймаючи у своє лоно тіла полеглих у пекельних боях з рашистською ордою синів і доньок. А їхні безсмертні світлі душі возносяться увись, щоб там, у лавах війська Небесного оберігати Україну, яку любили найбільше за усіх... Неймовірно боляче, що віддав життя за мирне українське небо ще один мужній захисник, Герой Олексій Іванович Язинський.

Неможливо змирнитися з тим, що гине цвіт нації. Обривається життєвий шлях молодих, сповнених сил і мрії людей.

Олексій Язинський народився 5 квітня 1996 року у селі Супівка Жмеринського району. Після школи продовжив навчання у Барському автомобільно-дорожньому технікумі НТУ. Здобував фах дорожнього будівельника в групі ДБ-141.

Альма-матер пам'ятає Олексія, випускника 2015 року, як чесного, відкритого, порядного і товариського студента, який сумлінно виконував громадські доручення, брав активну участь у спортивних змаганнях.

Якби не війна, скільки всього хорошого зміг би зробити цей щирий і добрий юнак.

Колектив ВСП «Барський фаховий коледж транспорту та будівництва НТУ» в глибокій скорботі

запалює свічу пам'яті Воїна Світла Олексія Язинського та висловлює щирі співчуття його рідним та близьким.

Нехай милосердний Господь прийме душу Героя у свої обійми та дарує йому Царство Небесне, а родині дасть сил пережити цю непоправну і болючу втрату.

Вічна пам'ять і слава вірному синові України!

Доземний уклін усім захисникам, які віддали найдорожче — своє життя, наближаючи Перемогу над російським агресором!

ВСП «Барський фаховий коледж транспорту та будівництва НТУ»

У Могилеві-Подільському попрощалися з Валерієм Борсуком

У місті над Дністром провели в останню путь військовослужбовця Донецького прикордонного загону полковника Валерія Борсука, який загинув під час виконання бойового завдання в Маріуполі у квітні 2022 року.

Понад рік рідні вважали його безвісти зниклим та жили в неспокої та очікуванні. Попри все — сподівалися на диво. На жаль, реальність війни надто жорстока...

Уродженець Миколаївщини, Валерій Борсук у 2003 році закінчив вищий прикордонний навчальний заклад й розпочав військову кар'єру офіцера-прикордонника. Майже 16 років його військової служби минули у Могилеві-Подільському прикордонному загоні. З 2021 року Валерій проходив службу у Донецькому загоні.

Прикордонник з першого дня вторгнення став до оборони міста Маріуполь. В надважких умо-

вах разом з побратимами героїчно боронили займані позиції, самовіддано тримали оборону та відбивали ворожі наступи. 9 квітня 2022 року полковник Борсук у черговому бойовому протистоянні з російським окупантом отримав поранення, несумісне з життям.

Прощатися з Валерієм прийшли друзі, військовослужбовці прикордонного загону, бойові побратими, представники влади та усі, хто його знав. Колеги по службі згадують: «Він був справжнім офіцером, мужньою, рішучою і водночас доброю, надзвичайно світлою людиною. Це був справжній товариш, який завжди прийде на допомогу».

Валерій понад усе любив і цінував сім'ю. У захисника залишилися мати, дружина, діти та брат.

Поховали полковника Валерія Борсука на Алеї Слави поруч з

іншими військовослужбовцями, які загинули, захищаючи Україну.

Висловлюємо співчуття рідним та близьким Героя! Вічна пам'ять! *Із соцмережі*

Бершадщина в скорботі

Провели в останню путь Героя-захисника, жителя села Устя Бершадської громади Рудя Павла Володимировича 1981 р.н.

Останній бій він прийняв 4 жовтня 2023 року. Своє життя Павло віддав за мирне чисте небо, за вільне майбутнє своєї України, за кожного з нас.

Без батька залишилися троє дітей, найменшому синочку Максиму всього лише 4 роки.

Він тепер буде їхнім захисником на небі.

Низько схилиємо голови у глибокій скорботі.

Вічна та світла пам'ять Захиснику українського народу.

Слава Україні... Слава її Героям...

Гайсинська районна державна адміністрація

У Качківці жалобною ходою пройшов і лелека

У цьому селі, що в Ямпільській громаді, люди врятували лелеку із підбитим крилом. Його тут так і називають «Наш лелека». Він зник до жителів Качківки, а вони — до нього.

Днями тут проводжали в останню путь бійця протитанкового підрозділу 49-річного Олександра Луценка, який загинув біля населеного пункту Кисилівка на Харківщині. Всім селом вийшли вшанувати його земляки, ставши на коліна. І тут сталося щось незбагненне й містичне.

В одному строю з людьми стояв лелека, опустивши голову і крила. Коли жалобна хода вирушила, підвів голову, труснув крилами і пішов з усіма в тому ж повільному темпі аж на кладовище. За деякою інформацією, там він теж постояв, а потім здійнявся в небо і полетів. Все описане вище знято на відео, завдяки телебаченню облетіло всю країну й подалось на закордоння.

На наше прохання детальнішу розповідь про того лелеку в наступне число «Вінниччини» пообіцяли підготувати ямпільські колеги.

Знову гірка звістка сколихнула Райгородську громаду

Безмежний біль і гіркота пробирає серця наскрізь. На щиті в рідну Вищу Кропивну повернувся Герой-захисник, 30-річний син України - Бойко Руслан Дмитрович.

Військовослужбовець більше року стояв на захисті рідної землі, перебував на навчанні і в Івано-Франківській області, і за межами України...

Його батько Дмитро також з перших днів війни в лавах ЗСУ захищає Україну від ворога на Донецькому напрямку.

Загинув Руслан Бойко 3 жовтня 2023 року під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Верbove Пологівського району Запорізької області.

Висловлюємо щирі співчуття батькам, бабусі, сестрі і всій його великій родині з села Богрівка.

Вічна та світла пам'ять Герою-захиснику!

Райгородська сільська рада

Медаллю «Захисник Вітчизни» та орденом «За мужність» III-го ступеня нагородили посмертно двох захисників України в Чечельнику

Указом Президента України від 16.05.2023 № 282 Буренка Руслана Васильовича (посмертно) нагороджено медаллю «Захисник Вітчизни».

Буренко Руслан Васильович народився 18 січня 1986 року в Чечельнику (Гайсинський район).

Після закінчення школи вступив до Київського славістичного університету, отримав спеціальність «Менеджмент організацій» за кваліфікацією митна справа. 10.03.2022 року був призваний по мобілізації у місті Золотоноша Черкаської області заступником начальника вузла зв'язку з морально-психологічного забезпечення.

Загинув Руслан Васильович в

місті Лисичанськ Луганської області 11 червня 2022 року.

Нагороду отримала мати — Буренко Олена Іванівна.

Солдат Чепурняк Микола Миколайович народився 26 травня 1982 року в селі Бритавка.

З 1988-го по 1997 рік навчався в Бритавській школі.

Продовжував навчання в Кодимському профтехучилищі, де здобув спеціальність тракторист-водій.

У 2000 році був призваний до лав Збройних Сил України. Службу проходив у військовій частині у місті Гайсин.

2011 року одружився з Іриною, виховували двох синів: Остапа та Матвія.

Працював вальщиком лісу в Бри-тавському лісництві.

27.02.2022 року був призваний по мобілізації.

Загинув Чепурняк Микола Миколайович в селі Невельське Донецької області 15 березня 2023 року. Указом Президента від 14.06.2023р. № 331 Чепурняка Микола Миколайовича (посмертно) нагороджено орденом «За мужність» III-го ступеня.

Нагороду отримали мати Чепурняк Валентина Яківна, дружина Чепурняк Ірина Іванівна та сестра Авакова Людмила Миколаївна.

Вічна та світла пам'ять полеглим воїнам-захисникам!

Чечельницька громада

«Нас принизили, обманули і «вистерли об нас ноги», або Наслідки ліквідації навчального закладу в селі Козлів

У корпункт «Вінниччина» надійшло два листи в електронному вигляді від педагогів Козлівського ліцею, у яких вони з обуренням розповідають про перипетії навколо вже колишнього їхнього навчального закладу. Ситуація там така гаряча, що аж шкварчить у повітрі! Місцева влада не чує людей, не бачить їх моральних страждань. Чим все має закінчитися, невідомо. А тим часом надаємо слово авторам надісланих до редакції листів з надією, що відгукнуться і представники Яришівської сільської ради. Ми готові надати і їм газетну площу для викладення своєї позиції.

У газеті «Вінниччина» недавно була надрукована розповідь про грубі порушення чинного законодавства України під час процедури закриття школи в селі Козлів Яришівської сільської ради Могилів-Подільського району. На 1 вересня 2023 року там не пролунав шкільний дзвінок і шкільне подвір'я не стало багатолюдним. Що далі?

А далі місцева влада на чолі з Сільським головою п. Кухарчуком О.В. та начальником відділу освіти, культури, туризму, молоді та спорту Косарчук Наталією розпочала діяти як загарбники і вандалі. За два дні вивезли все майно та комп'ютерну техніку початкових класів, шкільний комп'ютерний клас, хромбуки вчителів, меблі з класів і учительської. Коли директор школи намагався зупинити їх, аргументуючи, що діяльність школи тільки призупинена, то на нього завели кримінальну справу. Але це не все.

В зв'язку з тим, що «ліквідатори» пропустили термін (3-2 місяці) попередження працівників школи про майбутнє звільнення з роботи (стаття 49-2 Про порядок вивіль-

нення працівників КЗпП України та статті 40 відповідно), вони це зробили вже з 1 вересня. Але вчинили так, що шокували всіх: лицемірно і підло. Видали розпорядження про простій, а це значить перевести всіх працівників школи на 2/3 місячної зарплати. Це сталося не вперше.

Ще в травні місяці було видано розпорядження голови сільської ради «Про простій всіх працівників освіти і культури Яришівської ОТГ», нібито для того, щоб зберегти діяльність Козлівського ліцею. Але згодом вони змінили свою тактику, розпочали процес закриття.

Ось що каже з цього приводу голова профкому Козлівського ліцею Москалюк Лариса Василівна: «За 40 років роботи в школі я заслужила таку честь і подяку від влади. Влада не тільки неохотно і незаконно вчинила, ще й перед всією педагогічною громадою намагався нас принизити та оббрехати!».

А для того, щоб отримати довідку про заробітну плату, необхідно написати заяву на ім'я пані Косарчук Н.О., для цього потрібно їхати до відділу освіти, що знаходиться

в селі Юрківці, з яким немає прямого сполучення... Абсурд чи нашішка над людиною?

І ось люди, які пропрацювали у Козлівському ліцеї 30-40 років, починають свій маршрут о 5 годині ранку. Десять працівників навчального закладу їдуть з надією отримати довідку про заробітну плату, адже попередньо домовились з начальником відділу освіти та бухгалтером (у телефонному режимі). Ще в п'ятницю 29 вересня говорили з обома, в понеділок 2 жовтня домовились детальніше. Дорога була нелегкою, адже їхали з кількома пересадками.

Восьма година ранку. Ми — у відділі освіти: написали заяви і віднесли на реєстрацію. Після чого пані Косарчук повідомляє нам, що довідок сьогодні нам не дадуть: «згідно з чинним законодавством». Вона, мабуть, щось переплутала, бо чинне законодавство — стаття 20 Закону України «Про звернення громадян» інформує, що звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, — невідклад-

но, але не пізніше 15 днів від дня їх отримання.

Відділ освіти вирішує вивчити наші довідки. Пані Косарчук повідомляє, що вона нам зателефонує і повідомить, коли їх можна буде забрати: «Можливо, це буде завтра, а можливо, післязавтра, а можливо, через тиждень...». Люди обурились! Повернулись до начальника відділу в кабінет і сказали: «Подайте нам підписані та зареєстровані заяви». У відповідь ми почули слова: «Хто ви такі?! Вказувати, коли мені підписувати ці заяви ви не будете, ви заважаєте мені працювати, залиште мій кабінет, і звітувати я вам не буду!»

Це була остання крапля, яка переповнила чашу нашого терпіння. Почалися суперечки. І нарешті, за вказівкою Наталії Олексіївни, спеці-

аліст відділу освіти заявив, що начебто зареєстрував (у правому кутку листка заяви дрібно написав число, рік, номер реєстрації). Та журналу реєстрації ми так і не побачили. Реєстрація розпочалась з номера 1. Ніби до цього ніяких заяв не було. Вкотре нас принизили, обманули і «вистерли об нас ноги».

Відділ освіти — структура органу влади, який повинен допомогти, підтримати, надати допомогу, бути взірцем людяності, порядності і чесності, знову створює конфліктну ситуацію.

Чекаємо дзвінка і готуємось до наступної мандрівки Десять працівників Козлівського ліцею».

Підготував Віктор ЗЕЛЕНЮК, власкор «Вінниччина» Могилів-Подільський район

Плекають голоси країни

Діти та підлітки мають можливість навчатись естрадному вокалу в студіях Вінницького міського палацу дітей та юнацтва. Про це повідомляє міська рада і сайт закладу.

Мистецтву володіння голосом тут навчають у студіях естрадного вокалу «Браво» та «Батерфляй». Вони запрошують дітей та підлітків віком від 7 до 16 років.

З молодими талантами працюють педагоги з великим досвідом: керівниця студії «Браво» Тетяна Гриценко та керівниця студії «Батерфляй» Ганна Яковенко. Наставники допомагають дітям розкрити творчі здібності, формуючи для кожного юного співака індивідуальну лінію навчання. Основним завданням педагогів є розвиток музичних та вокальних даних, підбір сучасного, цікавого сольного репертуару, розвиток артистизму, сценічної культури, виконавської майстерності та практика концертної діяльності.

Досягнень у вихованців вокальних студій чимало: це і І місце на Всеукраїнському конкурсі «Кришталева зірка» в Києві, і призи місцевих конкурсів «Музична парасолька», «Різдвяна зірка» та інших. Також студійці взяли участь у Міжнародному конкурсі дитячої творчості «Сонце. Радість. Краса», який проходить у Болгарії, і виборили І місце, чим надзвичайно пишаються.

«Заняття у нас проходять два рази на тиждень. Займаються як хлопчики, так і дівчатка. Загалом, заняття з вокалу дуже корисні для дітей шкільного віку. Музика важлива для естетичного виховання дітей та їхнього всебічного розвитку. Вона позитивно впливає і на фізичний розвиток, адже кожного заняття ми виконуємо дихальні вправи, і на психоемоційний розвиток, бо спів дарує позитивні емоції, насичує енергією», — каже керівниця студії «Браво» Тетяна Гриценко.

Чи заросте ставок бур'яном?

У корпункт «Вінниччина» зателефонував давній читач з Вахнівки Турбівської громади 68-річний Степан Іванович Балацький. Звертався не від себе, а від усієї північно-східної частини села.

- Нам загрожує велика біда. Вже багато років ставок на вході у Вахнівку з боку Брицького орендує Андрій Сергійович Фіголь із Зозова, але останнім часом він передав його своєму зятюві Олександрю. Ясне діло, той запустив рибу, а тепер хоче будь-якою ціною ту рибу виловити. Навіть ціною зникнення ставка. Скільки тих ставків уже позаростали бур'янами! А в наших криницях при спущеній воді зовсім пропадає вода. Бачачи гіркий досвід сусідніх сіл, які вже зовсім не мають водойм, вахнівчани вирішили забетонувати заставки, аби не допустити випуск води і знищення ставка. Але Олександр поїхав у Вінницю і нібито привіз дозвіл на приспуск. Як там його дають? Чи розуміють, що сімдесятигектарну площу при такому притоку води не відновити. Спочатку там залишилось калюжа, потім болото, а потім — порепана низина...

Доставив сюди якихось молодиків, які перфораторами добувають бетон. Ми вирішили не допустити знищення ставка. Оскільки наші діти на війні, ми кажемо цим руйнівникам, щоб теж туди йшли, а не з нами воювали тут. Але вони в дуже грубій формі висловились про наших захисників. Один з тих найманців на очах у поліції грубо штовхнув і мене, і мою дружину, дісталось й іншим сусідам. Це вже не перший конфлікт. Після одного з раніших справ навіть дійшла до суду, і син Фіголя Сергій мав сплатити моїй дружині компенсацію. Але виконавча служба в Липівці дійшла висновку, що в нього для цього немає грошей. А він у цей час стоїть неподалік і рибу продає. Показую їм, а вони пропонують піти разом й відібрати

в нього гроші, на що я, звичайно, не погодився. Повинен же бути законний метод. Усе-таки законним методом він і досі не виплатив. Але не те головне — ставок треба якнайшвидше рятувати, бо випустить і пропаде!

Після цього я вислухав Олександра, який навідріз відмовився називати своє прізвище:

- Усе має робитися в рамках чинного законодавства. Оце заливання заставок бетоном є злочином, який розслідувався рік, але винних так і не виявили. Не заперечую, що в стосунках з людьми, які проживають неподалік ставка, мій тесть Андрій Сергійович припустився помилок. Але відкопи сам працюю тут, переконався, що не все так просто. Якщо люди навчилися ловити для годівлі своїх качок малесеньких коропців вагою лише 100-150 грамів, які я привожу аж з Житомира, то це не стільки для того, щоб, як кажуть, мати собі неправомірну вигоду, скільки щоб нашкодити тобі. Я сплачую орендну плату. В мене всі документи належно оформлені, згідно з ними я маю відновити водорегулювання, чим нині і з

додатковими затратами займаюся, але місцеві жителі перешкоджають. Такого розміру ставок повинен мати водорегулювання! До того ж, випускати весь ставок немає потреби. Та й впадає в нього кілька річок, тому він відновиться. А вахнівчанам пропоную нормальну співпрацю. Вони ж мають можливість ловити аборигенну рибу, ніхто з ними не воює і не хоче ніяких конфліктів.

Як висловився депутат Турбівської селищної ради Віктор Задворний, селищна рада проти випуску того великого ставу, але законодавчо їй поки що бракує повноважень, аби зупинити цей процес. Тому коло й замкнулося. А ще він заявив, що саме в час нашої розмови вахнівчани ініціюють схід села з обговоренням цього питання. Вони кажуть, що багато неподобств у нашій країні робились, на перший погляд, у правовому полі.

Отже, ставити крапку в цій історії ще дуже рано...

Микола КАВУН, власкор «Вінниччина» Турбівська територіальна громада

Найбільше багатство громади –

Із головою Ольгопільської сільської ради Миколою Савченком спілкуємося про виклики і проблеми, які після початку повномасштабної війни постали перед цією невеликою територіальною громадою, також про їх подолання спільними зусиллями місцевої влади, жителів та підприємців-аграріїв.

У цих умовах органам місцевого самоврядування працювати непросто. Але ситуація черговий раз показує, що всі виклики і проблеми у громадах загалом вирішуються, хоч і не завжди так, як хотілось би, — каже Микола Анатолійович. Найпершими постали проблеми розміщення внутрішньо переміщених осіб, забезпечення продуктами харчування, забезпечення мобілізованих військовослужбовців нашої громади, яким ми також допомагали всім, чим можемо — з формою, бронезжилетами, продуктами... Продовжуємо допомагати, ось і нещодавно організували благодійні концерти у старостинських округах, під час яких зібрали кошти на тепловізор для військовослужбовця з нашої громади Сергія. Він сирота, бере активну участь у культурному житті громади, хорист. Наприкінці вересня прийшов у відпустку, 1 жовтня ми його вітали з Днем захисників і захисниць, він теж виступав на концерті.

На сьогодні податок на доходи фізичних осіб від наших друзів військовослужбовців у тих територіальних громадах, де вони розміщені, є певним бонусом для розвитку цих територій, для подолання певних проблем. Але, звісно, лівову частку цих надходжень ми віддаємо на Збройні Сили, адже розуміємо — в першу чергу повинна бути Перемога, а потім буде благоустрій... Звісно, є питання, які потрібно було вирішити вже зараз, наприклад із благоустрою кладовищ. Цього року ми окультурили місця проведення мітингів, тому що коли військовослужбовець загинув, треба гідно та урочисто провести його в останню дорогу з його родиною, з односельцями і побратимами. Це дуже важко для сім'ї і для громади загалом, адже гине цвіт нації... По завершенні війни є плани зробити в парку Алею Слави на честь полеглих Героїв.

Ольгопільська громада як транзитна прийняла значну кількість переселенців. Як вдалося їх розмістити?

Ми належимо до прикордонних громад, через нашу територію теж ідуть дороги державного значення, хоч і в дещо гіршому стані. Тому велика частина машин пішла сюдою, люди зупинялись у нас на день, на два. Ми тоді працювали цілодобово, розгорнули штаб, зустрічали, поселяли в дитячих садках, у школах, харчували, допомагали з паливом, з ремонтом автомобілів...

Загалом за весь період у нашій громаді зареєструвались як ВПО 1168 громадян, а на сьогодні у нас зареєстровано 345 внутрішньо переміщених осіб. Усі, хто залишився, зараз проживають у приватному секторі. На початковому етапі місцеві агропроблемники підставили плече — допомагали і продуктами, і паливом, і привезти гуманітарну допомогу, яка надходила з-за кордону. На сьогодні теж тісно співпрацюємо і з Червоним Хрестом, і з аграріями, і з різними благодійними організаціями.

Також тоді надходила тривожна інформація, що очікувався напад росіян із Придністров'я. Відстань від нас до Придністров'я по прямій 40 кілометрів, а дорогами — 60-70 км. Тому ми займалися і облаштуванням оборонних позицій — бліндажі, опорні пункти, вогневі

точки, окопи тощо. Окупанти йшли і через Миколаївську область, зайшли у Вознесенськ, звідти їх теж очікували, адже є дорога до нас через Саврань... Слава Богу, що у них не вийшло і наші Збройні Сили відкинули їх за Дніпро.

Населення Ольгопільської громади становить 6003 особи станом на 1 січня 2013 р. За минулий рік у громаді народилося 15 дітей, а померло 154 людини. Так, кількість населення дещо збільшилась за рахунок переселенців, але це переважно люди пенсійного та передпенсійного віку, яким просто немає куди їхати... Деякі переселенці працювали в агропроблемнику — пішли у фермерське господарство, в агропроблемництво, але таких небагато, бо більшість із них похилого віку. Молодь хоче роботу, високі зарплати. А наша громада маленька, у нас немає промисловості, немає виробництва, крім агробізнесу.

Але знаходите можливість допомагати і переселенцям, і ЗСУ, і жителям деокупованих громад.

Так. Два тижні тому до нас приїжджав із депутатським корпусом і з тамтешнім агропроблемником голова Шевченківської громади Миколаївської області Олег Пилипенко, з яким ми підписали меморандум про співпрацю. У нас із їхньої громади проживали переселенці, деякі досі живуть, а деякі повернулись додому після деокупації — ті, у кого будинок хоча б частково зберігся.

Більша частина Шевченківської ТГ була в окупації. Після звільнення ми туди 6 разів їздили з депутатами і членами виконкому. Не передати словами те, що я там побачив під час першого візиту. Житлові будинки зруйновані, інфраструктура зруйнована, доріг немає, все заміновано, скрізь розтяжки, купа спаленої техніки. Будинки культури і школи зруйновані, і школу кидали авіаційні бомби. І сам голова громади, патріот України, 93 дні був у полоні... Тепер це наша громада-побратим, якій ми допомагаємо продуктами харчування, засобами гігієни, теплим одягом...

Викликом для нашої громади стало також облаштування укриттів у школах та садочках. Станом на 1 вересня 2023 р. в Ольгопільській громаді всі дитсадки і школи працюють у режимі офлайн. Маємо наразі 5 садочків та 4 школи. Одну школу в с. Любомирка цього року, на жаль, довелося закрити

у зв'язку з тим, що не вистачає освітньої субвенції. Дуже мала кількість учнів — там було 34 школярі й четверо дітей ходили в дитсадок. Шкільний автобус зараз возить учнів із Любомирки в Ольгопільський ліцей, у якому зараз навчається 352 дитини.

Коли в класі по четверо-п'ятеро дітей і коли 15-25 дітей, то є велика різниця, адже це розвиток, конкуренція, і матеріально-технічна база на порядок краща, і вартість утримання учня відрізняється, і дітям цікаво, автобус їх і забирає, і привозить, деякі вчителі з ними теж їздять... Загалом обговорення оптимізації школи в Любомирському старостинському окрузі ми проводили ще у 2021 р., але у зв'язку з

Спільними зусиллями в Ольгопільській громаді було створено Гуманітарний штаб, діє Громадська організація «Активна громада Ольгополя», яка в першу чергу була створена, щоб допомагати ЗСУ, а потім і ВПО та деокупованим громадам. Також ми долучилися до роботи з ліквідації наслідків підриву Каховської ГЕС — коли Херсонщину підтопило, бригада комунальників і технічних працівників закладів освіти з нашої громади там допомагала, більше місяця виконуючи ремонтні роботи.

Певно, важко в сучасних умовах знайти фінансовий баланс між благоустроєм громади і підтримкою ЗСУ?

Цей баланс важливий, тому що благоустрій теж потрібен, дороги теж потрібні. Наприклад, ми закрили школу в Любомирському старостинському окрузі, і для вирішення проблеми підвезення дітей до школи-лицею в Ольгопіль закупили 900 тонн щебеневі суміші й будемо ремонтувати дорогу, щоб можна було по ній належно здійснювати підвезення учнів... Потреб і планів є багато. Насамперед усі ми бажаємо, щоб якнайшвидше настала наша Перемога і щоб було

мирне небо над неньою Україною. А потім будемо відновлювати, відбудувувати і втілювати всі плани та задуми.

До речі, що стосується харчування учнів, то ми одна з небагатьох громад, які виділяють на це чимало коштів з бюджету. У нас діти 1-4 класів, діти пільгових категорій (з багатодітних та малозабезпечених родин, діти учасників бойових дій) харчуються безкоштовно, також в Ольгопільському ліцеї діє група продовженого дня, і 60% за харчування платять батьки, а 40% допомагає сільрада. На нещодавній сесії додатково виділили на це кошти.

Значна частка коштів, які надходили до бюджету, була спрямова-

на на створення умов, щоб діти навчалися не дистанційно, а в офлайн-режимі. За допомогою депутатського корпусу, членів виконкому, старостів, директорів закладів ми зробили, щоб наявні найпростіші укриття відповідали всім вимогам — щоб були умивальники, туалети, запас продуктів і води. Також майже в усіх укриттях у нас є інтернет.

А як справи в інших галузях — у культурі, медицині? Чи вистачає бюджетних коштів?

Планові показники бюджету громади на наступний рік, м'яко кажучи, трішки вражають, тому що базової дотації надходить на 8,5 млн грн менше, освітньої субвенції теж менше. Тому, можливо, доведеться знову приймати непопулярні рішення щодо оптимізації закладів освіти. Демографічна ситуація складна, і ми від неї нікуди не дінемося. Молодь виїжджає з сіл. Як кажуть, риба шукає, де глибше, а людина — де краще. Ми одна з громад, які розміщені далеко від обласного центру (180 км, а від крайнього села громади до Вінниці — 200 км). До районного центру — Гайсина — 80 кілометрів. Дорога державного значення Р-33, яка проходить через громаду, наразі бажає кращого. Є відрізки, зроблено ремонт ще до повномасштабного вторгнення, а є відрізки, які потребують ремонту.

У мережі закладів культури при утворенні громади відбулась певна оптимізація, а на початку 2022 р. ми навіть трохи розширили штат, бо були плани з розвитку гуртків. Але, знову ж таки, війна внесла корективи. У публічній бібліотеці четверо працівників, у двох селах на керівників будинків культури також поклали обов'язки бібліотекарів. Є плани в центрі громади створити сучасний читальний зал, закупити кілька комп'ютерів.

У громаді створена первинна ланка медицини, на яку ми дофінансуємо понад 1,5 млн грн. Повністю утримуємо за рахунок бюджетних коштів фельдшерсько-акушерські пункти, бо вважаємо, що якщо в старостинському окрузі нема ФАПу, то там не потрібен і старостинський округ. Дофінансуємо зарплати лікарів. У нас в громаді є три лікарі — педіатр і

це люди і земля

земель з державної власності в комунальну, тобто громадам (хоча нам передали здебільшого не найкращі землі — пасовища, сінокоси, долини і горбки), ми стали однією з тих громад, яким вистачило мужності вистояти перед навалюючими всіма бажаними, зокрема й немісцевими, отримати по 2 гектари землі. Наприклад, був випадок, коли я відмовив досить впливовому чоловікові, який колись займав високу посаду в обласному центрі. Він хотів оформити людські городи, які люди обробляли ще з 90-х років. Держгеокадастр надавав йому проєкт, але депутати не підтримали, а проголосували за те, щоб надати ці ділянки людям, які реально їх обробляли. Через одну сесію ми їх затвердили, і ці люди на сьогодні є власниками ділянок.

Також усі ділянки, які нам передав Держгеокадастр і які були без договорів оренди, ми включили в перелік на аукціон. Зробили повну ревізію земельного банку. Хоча публічний доступ до кадастрової карти зараз тимчасово заборонений, але фахівці створили нам програмний продукт, який дає можливість бачити ділянки за кадастровими номерами, зокрема коли на ці ділянки закінчуються договори оренди.

Ще одне «земельне ноу-хау» нашої громади: переглянули дого-

- А чи має перспективу зелений туризм?

- Над розвитком зеленого туризму ми активно працювали до повномасштабного вторгнення. Ольгопільська громада спільно з Ямпільською, Піщанською та Крижопільською виграла грантовий проєкт «Велосипедом по Південному Поділлі». Городківка і Чечельник, хоч і не брали участь у проєкті, теж долучилися, бо через ці громади також проходить веломаршрут.

В Ямполі повернулися до побудови мосту, і велотуристи з Європи мали заїжджати через Молдову,

ності виплатили всім сім'ям наших мобілізованих по 3 тисячі грн матеріальної допомоги на придбання дров і по 7,5 тис грн сім'ям військових, які загинули, перебувають у полоні або вважаються зниклими безвісти. Не стоїмо осторонь, допомагаємо в різних питаннях — дрова порізати, город скосяти тощо.

До різноманітних робіт залучаємо жителів нашої громади, які стоять на обліку в Центрі зайнятості — цього року була можливість за співфінансуванням і за коштів місцевого бюджету використати додаткові робочі руки для робіт з благоустрою, з допомоги сім'ям військових, соціально незахищеним верствам населення. 1-го жовтня ми, крім Дня захисників і захисниць та Покрови, відзначали також День людей похилого віку. Всім жителям нашої громади, які перебувають у терцентрі на обслуговуванні (93 особи), завдяки агропродуцентам підготували продуктові набори та надали підтримку.

До 2020 р., коли утворилась громада, у нас діяло Комунальне підприємство «Демівка», ми його перейменували на КП «Ольгопіль». На той час у підприємства був тільки трактор МТЗ-80 з причепом, та й то у зношеному стані, ми його відремонтували. Сьогодні вже маємо екскаватор GSB, щоправда купували його вживаний, але в дуже хорошому стані. Здійснюємо ним роботи з ремонту мереж водопостачання, які раніше виконувалися вручну. Водогони у нас побудовані в 60-80-х роках, зношуються, бувають прориви, тому саме екскаватор був життєво необхідний для комунального підприємства.

Також протягом минулого і цього року ми пофарбували водонапірні башти, які перебувають на балансі КП «Ольгопіль», встановили нові насоси й автоматику для покращення централізованого водопостачання. Плануємо встановити сучасні фільтри, але вони дорого коштують... Є причіпний грейдер, який треба реставрувати. У планах також придбати Т-150, щоб можна було чіпляти до нього грейдер і грейдерувати дороги комунального значення, купити ЗІЛ (теж вживаний, нову техніку ми не потягнемо), щоб підвозити будівельні матеріали, вивозити землю тощо. Щоб комунальне підприємство мало можливість працювати, заробляти кошти і покращувати благоустрій та добробут територіальної громади.

- І на завершення: якщо сьогодні якась родина, яка виїздить із зони бойових дій чи просто хоче переселитися з міста в село, приїде до Ольгопільської громади — приймете, підтримаєте?

- Звичайно, — посміхається Микола Савченко. — Адже в сільській місцевості люди дружні, працюють і небайдужі. Завжди поділять картоплю чи іншими запасами, завжди допоможуть.

Спілкувався Юрій СЕГЕДА

Позитивна «революція» і до 10 тисяч найменувань на околиці

Вже в ті часи, коли до впорядкованого центру Іллінець з різних куточків України і навіть з-за кордону гості приїздили запозичити певний досвід владних структур і місцевого самоврядування (бо повчального тут справді вистачає), на одній з околиць усе-таки муляла очі помітна «виразка». Так виглядала територія навколо контори колишнього джупинівського колгоспу. І цей об'єкт «красувався» при в'їзді з боку Липівця, відповідно, й Вінниці, дещо згладжуючи гарні враження від знайомства з Іллінцями.

Але кілька років тому на місці колишніх хащів і бур'янів започаткували інтенсивне будівництво світлої довгої споруди, яка одразу ж багато що змінила. А на липень 2020 року вона вже стала справжньою окрасою мікрорайону Джупинівка. Наприкінці того місяця й відбулось урочисте відкриття маркету «Оптовик», під час якого керівники міста Володимир Ящук та Олег Дмитрик наголосили на великому значенні новобудови. Адже розв'язувалась ціла низка проблем одразу.

Насамперед — з'явилось постійне якісне обслуговування жителів значної частини міста і навколишніх сіл. Про те, що докорінно все змінилось з естетичного боку, вже йшлося. У перспективі — діятиме цілий комплекс послуг. А на даний час особливо важливим є те, що, виїжджаючи до обласного центру і повертаючись з нього, жителі Іллінець та громади мають можливість скупитись без черг і штовханини, з достатнім простором для стоянок і руху машин. Працевлаштування навіть однієї людини має неабияке значення, а тут таких — близько десяти.

Оскільки з організацією працевлаштування до маркету «Оптовик»

такому б у волейбол грати, подумалось. А виявилось, що він і справді один із найкращих волейболістів в окрузі, успішно виступає за місцеву команду.

Богдана Куриленка й запросив до розмови.

- Пане Богдане, ви належите до професійних працівників торгівлі?

- Ні, але досвід кращих організаторів у цій галузі вивчав. Хотілося вникнути в усі дрібниці. Мене це захопило. Здається, я вже навчився дивитися на «Оптовик» очима покупця й відповідно оцінювати його, старатись постійно робити кращим. Тому переконаний: хто бодай раз завітає подивитися на наш маркет, той неодмінно зупиниться тут і надалі.

- Чим вдається дивувати відвідувачів?

- У нас до 10 тисяч найменувань товарів за доступними цінами і на всі смаки - на доволі просторій території,

допомагав обласний центр зайнятості населення, в тих урочистостях брав участь й тодішній очільник іллінецької філії ОЦЗН Сергій Семенюк. Згодом я попросив його поділитися результатами тієї співпраці.

- Більшість людей прижились у новоствореному колективі, - сказав він. — І в тому нічого дивного. Свого часу я вчителював у Китайгороді, звідкіля родом директор маркету Богдан Куриленко. Тому був впевненим, що в нього все вийде. Він - з надійного, порядного оточення і став тут справжнім лідером.

Запам'яталась й оцінка депутата міської ради Жанни Вітківської:

- Богдану Васильовичу вдалося сформувати гарний колектив. Молодий чоловік цікавий у спілкуванні, бо сам усім цікавиться. І хоча лише започатковує бізнес, вже долучився й до волонтерської діяльності.

Потім, коли особисто став відвідувачем цього закладу і познайомився з паном Богданом, звернув увагу, що кожного разу заставав його в роботі разом із колегами і ніколи — за роздаванням вказівок. Жвавий і водночас високий та стру-

що створює додаткові зручності. Це сприяє належному огляду. Другий важливий момент — акції. Іх чимало, і ними передбачені значні знижки. Якщо хтось сприймає їх як спосіб збути залежаний товар, то це нас не стосується, бо свої акції ми організуємо з перших днів нашої роботи. У фейсбук маємо групу «Маркет «Оптовик», в якій й оприлюднюємо свої акції, іншу корисну інформацію.

- Якісь додаткові послуги запроваджуєте?

- У нас облаштовано кав'ярню, тут можна випити й інші напої як у приміщенні, так і на вулиці, де встановлені столики з парасольками. Важливо, що поруч із нами облаштовано магазини меблів та агрохімії для саду і городу. На черзі — відкриття кухні швидкого приготування, у перспективі - лазні й сауни. Тобто тут буде цілий комплекс. Отже, звикайте до цього місця. А для початку запрошуємо всіх завітати в наш маркет, який постарасьмо зробити справжньою візитівкою Іллінець.

- Дякую і успіхів вам у реалізації настільки гарних намірів.
Василь ГРОМОВИЙ

вори оренди всіх ділянок сільськогосподарського призначення, депутати підтримали пропозицію, і ми запропонували всім агропродуцентам збільшити термін договору оренди, але всі ділянки орендувати під 12% від нормативно-грошової оцінки. Раніше було багато договорів, за якими орендарі платили по 4%, по 6%, а ми всі підірвали до дванадцяти.

Також людські городи, які обробляли люди, що вже використали своє право приватизації землі під особисте селянське господарство, ніхто не забирив — ми дали їм можливість оформити ці ділянки на умовах оренди без тендеру під горючництво до 60 соток. Землі лішаються в комунальній власності, люди платять орендну плату, і це одне з джерел наповнення місцевого бюджету. За 2021 р. і початок 2022-го у нас було укладено до сотні таких договорів. Орендна плата за рік у середньому становить від 2800 до 3600 грн за 60 соток, це теж 12% від нормативно-грошової оцінки землі.

Ми ґрунтовно відпрацювали з податковою і питання мінімального податкового зобов'язання та контролюємо його сплату одноосібниками. Це теж додатковий ресурс до бюджету. Так, один із великих агропродуцентів у цьому році доплатив 2,8 млн грн мінімального податкового зобов'язання. Загалом, крім агропідприємства і сплати земельного податку та єдиного податку, фактично доходів у громади немає...

через Ямпільський міст, рухатись через наші громади, де в рамках проєкту визначені привабливі місця, створено аудіогід чотирма мовами. Людина приїжджає до певної локації (наприклад, у нас в громаді є парк, де встановлена знаменита рухомою скульптура мамонта), зчитує QR-код, і аудіогід розповідає на тій мові, яку вона обрала. Завдяки цьому турист може сам формувати собі цікавий і комфортний маршрут, адже він бачить на карті, де можна зупинитися, похарчуватися, відпочити, що побачити... Віримо, що після Перемоги України туризм активізується.

До речі, на території нашої громади є готель, є зала для проведення різних заходів — круглих столів, весіль та інших урочистостей. На жаль, зараз у цій залі відбуваються переважно похорони...

- Розкажіть і про соціальну та комунальну сфери громади.

- Важливою справою для нас є підтримка сімей військових, які загинули, потрапили в полон чи зникли безвісти. Ольгопільська громада ухвалила програму «Турбота», ми її допрацюємо, тому що з'являються нові виклики, нові проблемні питання. На сьогодні в разі загибелі військовослужбовця громада надає 20 тис. грн матеріальної допомоги на поховання (на труну та інше), додатково ми взяли на себе зобов'язання з викоупання ями, з перевезення. Також через 6 місяців після поховання даємо матеріальну допомогу в розмірі 15 тис. грн на пам'ятник. До Дня Незалеж-

Оздоровились і обмінялись досвідом

Упродовж десятиліть Липовецька ветеранська організація була і залишається своєрідною школою передового досвіду в області. Вмів знаходити і запроваджувати всілякі новинки світлої пам'яті її очільник Віктор Іванович Марківський, а нині це продовжує його учениця Валентина Федорівна Левкович. До честі керівників громади вони надають багато в чому посильну допомогу. Так, зважаючи на те, що наша газета старається тему підтримки літніх людей не випускати з поля зору, найактивнішим у громадській роботі ветеранам передплатили «Вінниччину». А нещодавно відновили ще одну гарну традицію, дотримання якої впродовж кількох років перешкождали коронавірус і повномасштабна війна.

З року в рік у визначений час у кардіологічному відділенні райлікарні найдосвідченіші активісти збирались на кілька тижнів, проходили обстеження, підлікувались, а паралельно з цим обмінювались досвідом роботи. З ними зустрічались і спілкувались представники влади і місцевого самоврядування. Великого значення надавалось дотриманню здорового спо-

субу життя, вивченню інших факторів, що впливають на здоров'я людей. Пригадується, нерідко нас, журналістів, саме липівчани запрошували взяти участь у привітанні старожилів з одночасним висвітленням тих «секретів», що дозволили їм прожити далеко за дев'яносто і більше років. Усі фактори

впливу ретельно визначались і жваво обговорювались.

А кандидатів на столітніх і нині вистачає. Днями разом із фірмою «Колорит-Агро» ветерани привітали з 95-річчям жительку Королівки Ганну Петрівну Бурячок. Також нещодавно з такою ж датою разом з «ТАС» вітали сваху Вален-

вичу Бойчуку, який безпосередньо нами опікувався. Одна справа, коли перебуваємо в різних місцях, спілкуючись переважно телефоном. І зовсім інша ситуація, коли зібрались разом на тривалий час і жили, ніби одна сім'я. До того ж, серед наших активістів переважно люди вже самотні. Тобто певною мірою наше зібрання дозволило не лише фізично оздоровитись, а й душевно. Дехто по завершенні його продовжив лікування чи в райлікарні, чи у водолікарні, що поруч.

Окрема подяка новому директору Комунального некомерційного підприємства «Липовецька міська лікарня» Липовецької міської ради Володимирі Яблонському. Як відомо, заклад не пройшов акредитацію й опинився на узбіччі щодо подальшого функціонування. Володимир Станіславович за такої непрості ситуації повернувся до рідного колективу й очолив його. Як кваліфікований травматолог він започаткував складні операції, які тут ще ніколи не робились і далеко не скрізь робляться. Намітився прогрес і в інших напрямках. Активно підключились до налагодження роботи лікарні керівники громади, фермери, підприємці. Людей «заїло», що ми

попустились навіть колишнім райцентрам із незрівнянно слабшими потенційними можливостями. Думаю, що вашій газеті годилося б розповісти про це окремо й детальніше.

А тепер — про найболючіше. Серед нас були люди, які втратили близьких родичів на війні. Наприклад, голова первинної ветеранської організації з села Щаслива Павліна Петрівна Нагорна таку втрату пережила ще 2015 року, але її біль помітний і нині. Що стосується липівчанки Зої Іванівни Пасічник, внук якої очолював підрозділ і загинув торік, то її душевні рани тим паче досі й не пригоїлись. Всього час була мовчазною. Але перебування в нашому колективі дозволило їй значною мірою повернутись до повноцінного життя, про що вона особисто заявила.

Ми усвідомлюємо, сказала на закінчення розмови Валентина Федорівна, що набутий досвід нашої роботи має приготитись новому поколінню ветеранів, на долю яких випали куди складніші труднощі, ніж нам. Маю на увазі нинішніх фронтівиків.

Микола КАВУН

Липовецька територіальна громада

тини Левкович із Зозова Олену Василівну Ільчук. Цікаво, що дворічний правнук першої з них є правнучком другої...

І ось нинішнього року те періодичне лікарняне зібрання вирішили відродити. Двадцять ветеранів праці на два тижні поселились у кардіологічному відділенні. Лікувались, відпочивали і водночас працювали. Плідною, зокрема, була зустріч із міським головою Віктором Бичковим і начальником управління соціального захисту та охорони здоров'я Оленою Томчак. Обговорили основні напрямки подальшої співпраці.

Підсумовуючи відродження традиції, Валентина Левкович, зокрема, наголосила:

- Ми щиро вдячні за відродження таких зборів керівництву громади і медпрацівникам, особисто лікарю-кардіологу Петру Васильо-

ЦЕ черговий із понад десятка уже реалізованих жителями БФ «МХП-Громаді». Його регіональний менеджер Петро Андрієць зробив краснопільчанам своєрідний комплімент. У той час, поки інші громади після оголошення чергового грантового проєкту в роздумах, Краснопільська стає і робить.

Чому теплиця? Тому що з перших днів повномасштабної війни краснопільчани відчували, що значить продовольча безпека, адже щодня приймаючи на прихисток більше сотні людей, котрі втікали від війни, вони змушені були не лише забезпечувати їх дахом над головою, а й продуктами харчування.

Тепличне господарство для громади - це додаткові робочі місця, це черговий крок в економічному розвитку території, це ще одне джерело надходжень для бюджету. Звісно, про серйозні кроки в тепличному господарстві йтиметься тоді, коли буде перша овочева продукція, перші угоди з партнерами на постачання зелені, овочів чи розсади.

Сьогодні старт невеличкого колективу, котрому уже вдалося показати результат, це - тендітні паростки салатів, базилику, кропу, петрушки, зелень цибулі...

Як зазначила голова громади Катерина Романенко, позаду - надзвичайно великий обсяг роботи, здійснений в мінімальні часові терміни - починаючи з проєктування земельної ділянки, навчання кадрів, в якому, до речі, дуже допомогли Гайсинська філія Вінницького обласного центру зайнятості та ТОВ

«Віртуал», і завершуючи монтажем котельні та благоустроєм території тепличного господарства.

Кожна справа має своє ефектне продовження, коли поруч надійні партнери. ПрАТ «Зернопродукт МХП» на чолі з директором Володимиром Прокопчуком та директором Гайсинської філії Сергієм Цимбалюком є саме тим плечем підтримки, котре громада від-

чуває в своїх починаннях. Не виняток і цей проєкт, коли без технічної допомоги МХП впоратися із земельними роботами було б дуже важко.

Все велике починається з малого. У планах тепличного підрозділу КП «Водограй» - розширення площі теплиць, власний розсадник вічнозелених і хвойних рослин, котрі будуть затребувані не лише

для продажу, а й озеленення сіл громади, благоустрою території бюджетних закладів та дозвіллевих локацій.

Кожен із присутніх усвідомлював те, кому завдячуємо тут, на відносно мирній території, можливість працювати, розвивати економіку громади та тримати свій продовольчий фронт. Тому з уст кожного лунали слова вдячності за-

хисникам, славним воїнам ЗСУ, усім тим, хто боронить українську землю.

Нагадаємо, що зазначений проєкт «Сади для Перемоги» реалізовується в громаді за сприяння Фонду «МХП-Громаді» у співпраці з урядом Канади та Міністерством продовольства та аграрної політики України.

Ірина ЛУПЕЩЕНКО

«Краснопільські теплиці» -

таким буде бренд продукції місцевого тепличного господарства, презентація якого відбулася в Краснопільській громаді

Пікапи для ЗСУ

Учнівська молодь Станіславчицької громади допомогла відремонтувати два пікапи для наших захисників. Автівки були дуже пошкоджені на передовій, але саме завдяки їм спецпідрозділу ЗСУ вдалося вивезти поранених бійців з-під обстрілів. Під час благодійного ярмарку у Станіславчику зібрано 82 тисячі гривень, за 40 тисяч відремонтували автомобілі, а за решту — придбали дрон.

Сільський голова Станіславчицької громади Володимир Перелечай розповів, що до збору коштів долучилися всі — діти, їхні батьки, представники відділів Станіславчицької сільської ради та місцеві підприємці.

— Ми постійно на зв'язку з нашими захисниками і намагаємося підтримати і допомогти у тих питаннях, де є потреба. Коли дізналися, що підрозділ, в якому служить наш земляк Олег Легеза, потрапив під обстріл, одразу вирішили допомогти у відновленні автомобілів, — розповідає Володимир Микола-

йович. — Кошти зібрані на ярмарку і передали хлопцям на СТО, які в Жмеринці професійно займаються ремонтами автомобілів. Минуло кілька місяців, і вони знову готові їхати на передову до наших воїнів світла.

Діти раділи, що змогли долучитися до такої справи, і не стримували радісних емоцій. Фотографувалися з військовим, робили селфі на згадку прямо на пікапах і бажали ангела-охоронця у своїх малятах і листівках.

Начальник відділу освіти, сім'ї, молоді, спорту, культури і туризму Станіславчицької сільської ради Ольга Пасічник розповіла, що благодійний ярмарок організували силами всіх 5-ти освітніх закладів громади.

Дякуємо нашим захисникам, що український прапор майорить над нашими будинками і установами. Дякуємо за кожен ранок і світанок!

Яна СЛАДКОВСЬКА
Жмеринський район

Два мішки шкарпеток від Марії Удалової

За повідомленням Калинівської міської ради, підопічна стаціонарного відділення «Затишок», що у Новій Греблі, Марія Удалова вже зв'язала два мішки теплих шкарпеток для українських військових.

— Хочу, щоб мої шкарпетки зігріли наших хлопців, коли їм буде холодно взимку, — каже бабуся. — Це все, що я можу для них зробити й роблю з любов'ю.

Марія Удалова народилася у селі Писарівка Калинівського району в переможному 1945 році. Однак життя закинуло жінку на довгі двадцять шість років у Росію. Після одруження жінка переїхала на чужину, там влаштувалася на роботу на хлібокомбінат, народила двійко синів.

У 2001 році Марія Гаврилівна повернулася до рідного дому, щоб доглянути за старенькою мамою. Однак не знала і не відала жінка, що її старість буде самотньою. Після втрати двох синів та чоловіка у 68 років вона вперше потрапила до стаціонарного відділення «Затишок» у Нову Греблю. Надія про старість у родинному колі з'явилася разом із племінником, який відшукався у Вінницю та забрав родичку до своєї родини.

Однак опіка над літньою жінкою закінчилася відразу ж після того, як діти племінника повиростали й за ними вже не потрібно було доглядати. Тому уже два місяці як Марія Гаврилівна знову оселилась

у «Затишку».

Повернулася туди не зі злобою у серці, а з великим бажанням допомогти та підтримати українських захисників. Із собою жінка привезла клунки з нитками, з яких почала в'язати теплі шкарпетки. Коли запаси ниток закінчуються, майстриня розпускає старі в'язані речі й заготовляє нові нитки.

Кожну пару шкарпеток бабуся в'яже з любов'ю та добрими побажаннями для українських захисників. Жінка вірить, що вони не лише зігріватимуть, а й оберігатимуть наших Героїв.

Із соцмереж

«Ми з вами сплав, хімічний елемент — свобода»

Повертаючись до недавньої поїздки на фронт, хочеться відзначити, що праця волонтерська немарна. Тому працюймо! Не маємо права давати задній хід! Тільки вперед! Після приїзду до одного з бойових підрозділів нашого екіпажу захисник Ярослав написав вірш про волонтерів та смс-повідомлення: «Як мене вставило! Передай, будь ласка, своїм. За їх колосальну працю!».

Ми навіть не встигли повернутись ще додому з фронту, як нам, волонтерам, присвятили вірш. Отож і ми не ховаємо його в далекий куточок, а даруємо цей вірш на щирих емоціях усім волонтерам та помічникам, хто підтримує і допомагає ЗСУ.

*Волонтер — таки нічого,
Звичне слово,
Дуже часто скаже по вустах.
Та ні! Це образ нового,
Сучасного героя,
Недооцінка його вкладу —
Просто крах!
Не маємо обличчя, віку, статі,
Де є потреби — там і він.
Дістати, роздобути, подолати,
Іх кредо — досягаєм змін!
Ми з вами сплав,
Хімічний елемент — свобода,
Який епоху нову принесе.
Велика дяка вам
Єдиного народу
Наш успіх справа часу —
От і все!*

Насправді надзвичайно приємно, і мурашки по шкірі від таких слів... Це перший випадок, коли ми отримали такий цінний подарунок від наших бійців. Це відчуття не зрівняти ні з чим. Обов'язково разом переможемо ворожу навалу! Дякуємо всім нашим мужнім захисникам за наш захист! Ви — наші Герої!

Але війна триває, і наші воїни потребують постійної допомоги з тилу. Клять війна на роки... Хто б міг подумати? Кому вона потрібна? Невже у тих, хто на нас напав, немає власної країни, щоб розвивати її, і свого народу, щоб дбати про нього? А тільки гнила думка в голові про те, як знищити українську націю? Навіщо? Ми маємо право на існування, як і усі народи сві-

ту. Ми ніколи не посягали на чуже. Але і наше не займайте! Ми жили, живемо і будемо жити!

Ми обов'язково відвоюємо свої території та відбудуємо міста і села, але рана, яку залишила нам росія — глибока, болюча і вічна. Адже єдине, що ми не можемо здійснити — це оживити полеглих Героїв України. Тому вони залишаються в наших серцях та пам'яті. Допоки ми їх пам'ятатимемо — доти вони живі! Слава Героям України!

У військових знову потреби — знову авто. І цього разу донька захисника Марія Кучковська разом із своїми помічниками із Швеції збирали кошти для придбання автомобіля для підрозділу, де служить її батько. А наш екіпаж допоможе цей автомобіль доставити на «нуль».

Марія мене попередила, що «передова - не найбезпечніше місце для жінки». Але я не з чужих слів знаю, що таке передова. Бо вже були у нас випадки, коли доїжджали до кордону з росією за три кілометри від нього. Там проходила лінія фронту. Тож там немає значення, чи ти жінка, чи ти чоловік, ти — волонтер, і цим все сказано без зайвих слів! Головне — сміливість, патріотизм й величезне бажання допомогати ЗСУ!

Допоміг автомобіль привести до ладу Анатолій Черевик, тому що не працював правий задній поворот. То хлопці все перевірили та відремонтували. А до нашого екіпажу цього разу приєднується наш постійний помічник Георгій Козакевич.

Господині з Шендерівки, як завжди, на висоті. Олена Войцех, Тетяна Савицька, Маргарита Пийвода, Лариса Скрипник, Лариса Черепуляк приготували й передали смаколики та продукти харчування нашим військовим. Це: тушонка, сало, налисники з сиром, капуста тушена, вінегрет, салат з баклажанів, перець маринований, огірки мариновані, піріжки, печиво, хліб, вода, виноград, яблука, помідори. Дякуємо, наші рідненькі і вірні помічниця! Дай Боже, щоб наша перемога швидко настала! Разом ми сила! Фронт і тил непереможні, коли разом!

До чергової поїздки на фронт волонтерський екіпаж готовий!

Друзі, дякуємо за вашу довіру, підтримку й допомогу! Ви — надзвичайні люди!

З Україною у наших патріотичних серцях!

З повагою і вірою в нашу перемогу, ваші військові волонтери Анна ЛАВРИК, Володимир ПУНЬКО, Сергій СТАНГРІТ

Культурний фронт теж працює на Перемогу!

Наша національна ідентичність, культура, безцінна українська спадщина - це те, що тримає зв'язок між поколіннями, додає нам сил і духу в боротьбі з ворогом. Тому такі проєкти, який презентували в музеї Миколи Дмитровича Леонтовича у с. Марківка, що на Тепличчині, мають надзвичайну вагу саме в ці нелегкі для нашої держави часи.

Так сталося, що один із найцінніших експонатів музею - диван, на якому 23 січня 1921 року у батьківській хаті було вбито видатного українського композитора Миколи Леонтовича - належав до фонду Тульчинського музею. Туди його і забрали...

Тому й було прийнято рішення виготовити копію дивана другої половини XIX століття родини Леонтовичів.

Саме БФ «МХП-Громаді» надав допомогу з фінансування робіт, які здійснила художньо-виробнича майстерня «Артміст» м. Київ. Диван виготовлений у стилі бідермаєр. Головний наголос стилю - на практичності, міцності, добротності, якості і зручності.

Майстри дійсно постаралися! Диван відтворив повну гаму характеристик свого «предка»: ідентичність пропорцій, колір дерева та забарвлення й малюнок оббивки.

Також коштом МХП профінансована ще одна добра справа - доставка до музею ще одного експоната - старовинного фортепіано від мецената з м. Черкаси.

Цей інструмент - справжній антикваріат! Фортепіано 114 років! Його унікальність ще й в тому, що виготовлено воно було батьком Клари Вік/Шуман - дружини відомого німецького композитора Роберта Шумана. Ручне виробництво - Дрезден, Німеччина, 1909 рік.

«Найбільша цінність - це дати інструменту друге життя», - з такими словами подарував музею цей інструмент Юрій Васильович Ткаченко. А ідея подарувати фортепіано виникла у черкашанина несподівано - під час екскурсії до музею.

Ще однією родзинкою заходу були виступи аматорського народного вокального ансамблю «Лю-

бисток» з піснями в обробці Миколи Леонтовича «Щедрик», «Сіно моє, сіно!» та викладачки класу піаніно Тепличської ДМШ Алли Писаренко (твір «Леонтовіана»).

На заході було багато гостей. Виступ кожного був переповнений емоціями, враженнями та побажаннями. Кожен із присутніх в залі відчув неповторну ауру, котру гармонійно поєднувала історична цінність минушини та не менш актуальна затребуваність національних культурних надбань сьогодення.

Про це говорила директорка Благодійного фонду «МХП-Громаді» Тетяна Волочай, Тепличський селищний голова Руслан Трамбовецький, директорка Вінницького обласного краєзнавчого музею Катерина Висоцька та велика команда БФ «МХП-Громаді», котра працювала над втіленням цього проєкту. В церемонії вшанування пам'яті великого українського композитора Миколи Леонтовича та покладання квітів до його могили взяв участь народний депутат України Микола Кучер.

Ірина ЛУПЕЩЕНКО

Водогін – у складчину

побудували в селі Голубівка Барської громади

При теперішньому безробітті й безгрошів'ї життя в селі дуже складне, а якщо додати до цього ще й відсутність води, то хоч тікай у світ поміж люди. До такої крайньої межі, звичайно, у Голубівці не дійшло, але страх спраги тримав у напрузі все село з того моменту, як пересохла перша криниця загального користування на вулиці Шевченка, біля будинку Олександра Лук'янова. Це сталося восени 2017 року. Село опинилося за крок від екологічного лиха. Кількість бездіяльних криниць поступово зросла до двадцяти чотирьох з п'ятдесяти двох.

— Ми тоді вдарили на сполох, і місцева влада поспішила заспокоїти людей: «Буде у вас водогін!», — розповідає 68-річний пенсіонер Микола Мазуренко. — Але одне діло пообіцяти, а друге — зробити. Щось десь у них не склалося, і ми залишилися із своєю проблемою. Потім ходили чутки, що водогін хочуть потягнути до Голубівки з Кузьминців. Ми прикинули і зрозуміли, що це буде для нас «золота» вода. А може, хтось сподівався, що знову заб'ють джерела у наших криницях, та вони не ожили... Люди тримали вдома різну живність, і кожен виходив із ситуації, як міг. Я, наприклад, возив воду бідонами і флягами від сусіда Олександра Лук'янова — на тиждень по три рази. Дехто навіть відважився позбутися худоби. І не тільки через сухі криниці, а й від цін на молоко. Воно стало дешевшим за пляшку мінералки. Ще кілька років тому в Голубівці було три череди і більше сотні голів ВРХ, а на сьогодні залишилося тільки тридцять п'ять корів... І їх треба чимось годувати. Жом, макуха і селітра для підживлення багаторічних трав — дороге задоволення. Тож прибутки від худоби мізерні, а зараз ще й по двадцять тисяч віддали за підведення води. Хоча за цими грішми ми не шкодуємо, головне, що є свята водичка в хаті і на обійсті.

Присутні при нашій розмові з Миколою Мазуренком його земляки у тактовній формі підтримували кожне його слово, та ще й додали, що «за останні два місяці, відколи почали прокладати водогін, наша Голубівка стала схожою на ту, яка була колись — весела, добродушна з лагідними й усміхненими людьми. І все це завдяки старанням й наполегливості старости Кузьминцівського старостинського округу Наталії Іванівни Пономаренко, яка «зсунула гору» з плечей людей. Вона, звичайно, «не приписує» собі всі заслуги, але від правди нікуди не дінешся — пані Пономаренко заслуговує на теплі слова вдячності! За три роки її старостування дуже багато позитивних змін сталося в Кузьминцях, Голубівці і Мартинівці. Чого лише варті водогони в Кузьминцях і Го-

лубівці! У нас відкрилося друге дихання — ми побачили реальну турботу про себе...».

Кинуте Наталією Іванівною насіння захисту інтересів земляків впало на благодатний ґрунт розуміння й підтримки з боку голови Барської міської ради Володимира Васильовича Саволюка. Він позитивно відгукнувся на ініціативу Наталії Пономаренко розв'язати давню проблему жителів Голубівки з водопостачанням. На будівництво водогону протяжністю 6,5 кілометра було виділено з місцевого бюджету понад мільйон гривень.

Злагоджена командна робота Барської міської ради, старости округу та мешканців населеного

Перетинають стрічку Вікторія Саченко та Галина Торкотюк

Наталія Пономаренко та Ірина Мамроцка

пункту створила всі умови для активної діяльності підрядної організації ТОВ «АКВАВІНБУД» під керівництвом досвідченого фахівця своєї справи Олександра Іжакевича.

— Незважаючи на війну, ми намагаємось продовжувати робити життя в тилу комфортним і дякуємо нашим захисникам, які дають можливість жити й працювати на благо людей, — каже Олександр Михайлович. — Водогін у Голубівці став 25-м об'єктом з часу роботи нашого колективу на теренах області і двадцять першим — в Барській громаді. За рекордно короткі два місяці ми подали воду до всіх 46 власників домогоспо-

дарств, які уклали з нами договори на співпрацю. Впродовж цього часу ми не мали жодних організаційно-фінансових проблем із місцевими жителями. Вони були настільки добродушними до наших працівників, що ми навіть сумували за ними, коли закінчили в селі роботу. Мені імпонувало працелюбство і висока відповідальність, з якими виконували свої обов'язки в період будівництва водогону староста Наталія Іванівна Пономаренко та керівник КП «Житлово-комунальне господарство «Кузьминцівського старостинського округу Барської міськради» Анатолій Олексійович Гуцалюк. Це — люди честі, слова і порядку! Побільше б нам та-

ких ділових партнерів!

Свою частку старань у забезпечення жителів Голубівки якісною водою вклали керівники підприємств, які орендують тут землю — Андрій Радзівський (ТОВ «Пфаннер-Бар») та Казимир Здитовецький (ТОВ «Візит»). Завдяки їхнім старанням було проведено поточний ремонт артезіанської свердловини колишнього місцевого господарства і відновлено її роботу. До речі, вода до людей Голубівки надходить із 90-метрової глибини і має дебет — 3,6 метра кубічних за го-

Церемонія передачі в експлуатацію водогону в Голубівці пройшла у два етапи. Спочатку — в місцевому сільському клубі відбулася офіційна частина за участю місцевих аматорів сцени з врученням короваїв та подяк старостинського округу, а потім — перетинання стрічки біля свердловини. Місію перетинання стрічки доручили виконати активним помічникам будівельників Вікторії Саченко та Галині Торкотюк.

Виступаючи перед присутніми, Володимир Саволюк зазначив, що

дину. Рішенням виконкому Барської міськради затверджено плату за спожитий метр кубічний води в розмірі 24 гривні.

успішна реалізація цього проєкту не лише дозволила жителям Голубівки отримати доступ до якісної води для особистого та господарського використання, а й повірити у власні сили і досягнути результату, який здавався неможливим. «Своїм прикладом ви продемонстрували, що, об'єднавшись громадою, акумулюючи свої зусилля, можна вирішити будь-яку проблему. Ваш старостинський округ є одним із найкращих і активних, завжди заручається нашою підтримкою для втілення в життя соціальних проєктів. Бажаю, щоб ви завжди були згуртовані і все доводили до кінця.

Низький уклін вам, миру, процвітання, наснаги, відмінного здоров'я, сімейного благополуччя! В єдності наша сила! Слава Україні! Разом до перемоги!».

Віктор ЗЕЛЕНЮК,
власкор «Вінниччини»
Фото автора

Наталія Пономаренко, Анатолій Гуцалюк та Олександр Іжакевич

Володимир Саволюк та Анатолій Гуцалюк

«Стожари Поділля» - видання не лише літературно-мистецьке, але й патріотичне

Нещодавно у видавництві «Меркюрі Поділля» після вимушеної, обумовленої агресією росії проти України перерви, вийшов черговий номер літературно-мистецького видання «Стожари Поділля». Випуск альманаху, за словами головного редактора видання Світлани Травневої, відбувся «у палаючій просторі», коли всі зусилля спрямовані на зміцнення могутності Збройних Сил України.

Тривога і трагічність сьогодення відчуваються уже з перших прочитаних сторінок, присвячених світлій пам'яті Олександра Марченка, народного депутата України восьмого скликання, комбата «Легіону Свобода», уродженця села Рибчинці Хмельницького району Вінницької області, який загинув у бою з окупантами у Пущі-Водиці. Про нього, ветерана російсько-української війни з 2014 року, заслужений журналіст України, голова правління Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України Василь Паламарчук пише: «Олександр Марченко, як істинний патріот, не сховався за депутатський мандат, а зайняв своє місце на передовій». А Микола Никифорович Дорош, його учитель, присвятив своєму учню-герою такі слова:

*Земляче мій, мій учню,
повернувшись,
Твє серце мав і душу золоту.
Ми прапор твій увєвнено
нести мєм*

За Україну рідну і святую!

Сергій Гальчак, доктор історичних наук, називає Олександра Марченка знаковою особистістю, завдяки таким, як він, українці дуже змінилися, «Стали Людми з великої літери і вони Україну не дадуть сплюндрувати нікому». Тут зворушливо до болю спогади дружини загиблого Героя Сергія Багулова — Марини Багулової, учительки української мови і літератури з міста Вінниці. Сповнена скорботи і гордості розповідь Наталії Андрушко про Дмитра «Да Вінчі» — командира Першої окремої штурмової роти «Вовки Да Вінчі» Добровольчого українського корпусу Правий сектор. Він у 2021 році став наймолодшим Героєм України. Заслужена журналістка України Наталя Таранюк написала розлогу розповідь про парамедика сержанта Олександра Пошевка, що загинув у запеклому бою з російським окупантом у Василівці біля Запоріжжя. В одному із своїх віршів він писав:

*Так хочеться, щоб жили ви,
І кожен день в нас
був світланком...*

Крім вражаючих рядків про Героїв передової лінії фронту, знаходимо й слова щирої вдячності українських людей волонтерам, що разом із бійцями наближають нашу Перемогу. Особливо безцінна міжнародна волонтерська підтримка України у важкі для неї часи. Ось як про те, чим вмотивоване волонтерство, висловлюється волонтерка з Фінляндії Ерік Марія Ремарк: «В темні часи добре видно світліх людей», котрі в біді. А волонтер Юха Саунінен говорить: «Якщо я загину в Україні, я загину заради доброї справи!»

Цікавий представлений посталями розділ «У сузір'ї славетних імен», де багато духовно корисного про героїчне життя письменника, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка Забаштанського Володимира Омеляновича дізнаємось із науково-дослідницької праці кандидата філологічних

наук, доцента кафедри української літератури Вінницького державного педагогічного університету, члена НСПУ та НСЖУ Віктора Крупки. Публікується також захоплюючий матеріал спілкування головної редакторки газети «Університетські вісті» Донецького національного університету імені Василя Стуса Олени Топчій з Вахангом Кіпіані, заслуженим журналістом України, істориком, публіцистом, головним редактором англійського суспільно-історичного, науково-популярного видання «Історична Правда» про його книгу «Справа Василя Стуса». Це розповідь про історію опрацювання 6-ти томів справи з архівів КДБ, перебіг судового процесу, роль свідків у справі Василя Стуса. На запитання: «Ким Василь Стус є особисто для вас?», Кіпіані відповів: «Василь Стус — це сила духу, це — наша віра, це — наш Герой». Цікавий і, як би сказав, науково-пошуковий дослідницький краєзнавчий матеріал опублікував Андрій Стебелев, член НСПУ та НСЖУ, голова Вінницької міської організації Національної спілки письменників України (консультант видання цього випуску альманаху).

У розділі «Ми з Кобзаревих роду» із своєю актуальною статтею виступає Ніна Артапух, провідний бібліотекар відділу маркетингу, реклами та соціальної діяльності ВОУНБ ім. В. Отамановського. Вона акцентує: «Підкреслимо ще раз, що в умовах війни, коли російська імперія вкотре намагається знищити все українське, Шевченко актуальний як ніколи». До 300-річчя від дня народження Великого Українця, Григорія Сковороди, Світлана Травнева підготувала цікаву «подорож» у мудрий світ його байок. Філософ зауважує не зневажати байкарство, тому що в байці розкривається істина, як іноді в лахміттях приховано коштотний камінь.

У цьому ж розділі публікується біографія і вірші Олександри Бурбело, наймолодшої членкині Національної спілки письменників України. Їй було всього 15 років. Розділ «Шляхами тисячоліть» відкриває Віктор Мельник — кандидат політичних наук, член НСЖУ, відомий своїми цікавими і актуальними публікаціями у газеті «Вінниччина». Його наукова праця «Аскольд — загадковий князь Київський». Цікава і корисна для всіх, особливо тепер, коли керівництво росії веде війну на знищення України як держави, а українців як народу. Для багатьох читачів цікаво буде познайомитись із творчістю Карини Волошиної, співачки, художниці, поетеси, котра працює над епічною поемою «Фараон», присвяченою історії Давнього Єгипту п'ятнадцятого століття до нашої ери. Олександр Коваль, вчитель історії, відмінник освіти України, полковник Українського козацтва, красзнавець, член НСЖУ розповідає про «секрети» трипільської моделі будиночка (хати) як унікального досягнення трипільців та розвиток гончарства, виробництво кераміки, її кольоровий розпис.

Вінничанин Віктор Мартинюк — вчитель за освітою, переконаний прибічник відродження незалежної автокефальної Київської митрополії Української Православної Церкви, розповів у розділі «Подільські серпанки» про Юрія Котика, котрий, будучи викладачем кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Донецького національного університету ім. Василя Стуса, розпочав працю над докторською дисертацією, але добровільно приєднався до лав ЗСУ, подаючи приклад для всіх студентів, що на даний час, як і він, боронять нашу святу землю, український народ та державу Україну. І тут читач ознайомиться з добірками віршів та прозових творів членів НСПУ, літераторів та творчих митців-аматорів. Головна їхня риса — розмаїття професій і творчого досвіду, а отже, й відтінків творчості. Це 30 авторів. З них — 22 авторки і один родинний поетичний квітет: Мацігура Сергій і Мацігура Тетяна. Порадує читачів літературна група «Поетична Жмеринка». У ній,

Віктор Александров подарував любителям пісні музику на свій вірш «Музика добра» та вірш Катерини Дробинової «Дана Богом». У розділі «У «Стожари» на гостини до єдиної родини» опубліковані вірші Марини Чиянової, журналістки, що вільно володіє французькою та англійською мовами і вважає доцільним переклад творів сучасних українських авторів англійською. Таїсія Еленберг (Яковлева), член НСЖУ та спілки слов'янських письменників, живе в Німеччині, працює у школі, викладає дітям німецьку та українську мови. Опублікувала свої твори українською та німецькою. Патрик Рок прислав для «Стожарів» листа з Канзас-Сіті, у якому йдеться, що він вирішив переїхати в Україну назавжди з дружиною-українкою. І це в той час, коли багато українців продовжують емігрувати. Тут також публікується твори Анатолія Хомчука — одного із спонсорів цього видання.

Рідко яке видання виходить без веселого, гумористичного слова. Тож, на мій погляд, високохудожній гумористичні твори Олега Дороша додадуть «Стожарам» привабливості, а читачам хорошого настрою. Порадує їх своїми творами і Тетяна Ковальчук. Серед авторів веселого жанру читач знайде також твори автора цих рядків.

У розділі «Театр і ми» поміщені змістовні, цікаві, всеохоплюючі розповіді про людей театру з числа митців Вінниччини, зокрема про барчанина, людину багатогранного таланту — Романа Григор'єва. Такою ж цікавою є його розповідь про театральну родину Марії Костів-Коссаєвни у культурному поступі Бара та України, особливо про історію її роду — славетну і трагічну. Тут також презентується пісенно-поетична творчість Світлани Травневої, поетеси, вчительки-методиста, члена правління обласної організації НСЖУ та обласного об'єднання Всеукраїнського товариства Просвіта імені Тараса Шевченка — багаторічного головного редактора альманаху «Стожари Поділля». Актуальні в умовах російської агресії її пісенні твори «Пам'яті полеглих» та «Пам'яті Небесної Сотні», а також пісня «Єднаймося, друзі, родину» (слова Михайла Каменяка, музика Віталія Газинського). У цьому ж розділі подається композиція творів Галини Каранди, Євгєни Кузнєцової та Ірини Дєдової — режисерки-постановниці міських культурно-мистецьких заходів, вистав та композицій Барського МХАТу. У розділі також розміщена композиція до роковин Чорнобильської трагедії, яка закінчується піснею «Затишні пекла куточки». Розділ завершує цікавий матеріал про багатогранну творчість Вероніки Остапчук, її талант і наповнений наполегливою працею життєвий шлях. Вона й тепер невтомно керує Вінницьким клубом авторської пісні «Експромт» літературно-мистецького об'єднання «Подільська Хризантема» ім. Євгена Гудала і творчого проекту «Передзвін».

Рубрика «На шкільних меридіанах» знайомить читача з творчістю юних талантів, зокрема Анною-

Людмила Мельник, ті, хто палкі почуття і думки обрамлює в рими. У цій групі творчо працює Уолтер Скотт, член НСЖУ. Він був громадянином США, але з 2021 року поселився в Україні — у Жмеринці на постійне проживання. Нагороджений почесною нагрудною відзнакою «Волонтер України» за підтримку української армії. Серед інших нагород — «орден Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого» за добротесне служіння Святій Православній Церкві України. У вірші «Моя Україна» Уолтер Скотт пише:

*Я не вийшов на світ з твого лона,
Але ти пригорнула мене
до грудей,
Наче кровного сына,
й своїми піснями
Приголубила душу мою.*

Приємно, що твори всіх авторів з групи «Поетична Жмеринка» — патріотичні, написані серцем і душею, відчуття атмосфери російської агресії. І все ж вірш Тетяни Деркач «Нєскорєні» — найщемкіший, присвячений тим, хто повернувся з полону. Жодний випуск «Стожарів Поділля» не виходить без пісенних творів. На цей раз у розділі «Мое Поділля пісєною дзвінке» публікуються пісенні твори поета Петра Головатюка «До мами» та Олега Приймака «Дощі». Музику до них написав Станіслав Городинський. А на вірш Світлани Травневої «Заговори» написала музику Вероніка Остапчук, як і на вірш «Вишивана Україна» Тетяни Яковенко. Ігор Шуберт дав пісенне життя віршу «Моя душа» Світлани Травневої.

Віктор Александров подарував любителям пісні музику на свій вірш «Музика добра» та вірш Катерини Дробинової «Дана Богом».

У розділі «У «Стожари» на гостини до єдиної родини» опубліковані вірші Марини Чиянової, журналістки, що вільно володіє французькою та англійською мовами і вважає доцільним переклад творів сучасних українських авторів англійською. Таїсія Еленберг (Яковлева), член НСЖУ та спілки слов'янських письменників, живе в Німеччині, працює у школі, викладає дітям німецьку та українську мови. Опублікувала свої твори українською та німецькою. Патрик Рок прислав для «Стожарів» листа з Канзас-Сіті, у якому йдеться, що він вирішив переїхати в Україну назавжди з дружиною-українкою. І це в той час, коли багато українців продовжують емігрувати. Тут також публікується твори Анатолія Хомчука — одного із спонсорів цього видання.

Рідко яке видання виходить без веселого, гумористичного слова. Тож, на мій погляд, високохудожній гумористичні твори Олега Дороша додадуть «Стожарам» привабливості, а читачам хорошого настрою. Порадує їх своїми творами і Тетяна Ковальчук. Серед авторів веселого жанру читач знайде також твори автора цих рядків.

У розділі «Театр і ми» поміщені змістовні, цікаві, всеохоплюючі розповіді про людей театру з числа митців Вінниччини, зокрема про барчанина, людину багатогранного таланту — Романа Григор'єва. Такою ж цікавою є його розповідь про театральну родину Марії Костів-Коссаєвни у культурному поступі Бара та України, особливо про історію її роду — славетну і трагічну. Тут також презентується пісенно-поетична творчість Світлани Травневої, поетеси, вчительки-методиста, члена правління обласної організації НСЖУ та обласного об'єднання Всеукраїнського товариства Просвіта імені Тараса Шевченка — багаторічного головного редактора альманаху «Стожари Поділля». Актуальні в умовах російської агресії її пісенні твори «Пам'яті полеглих» та «Пам'яті Небесної Сотні», а також пісня «Єднаймося, друзі, родину» (слова Михайла Каменяка, музика Віталія Газинського). У цьому ж розділі подається композиція творів Галини Каранди, Євгєни Кузнєцової та Ірини Дєдової — режисерки-постановниці міських культурно-мистецьких заходів, вистав та композицій Барського МХАТу. У розділі також розміщена композиція до роковин Чорнобильської трагедії, яка закінчується піснею «Затишні пекла куточки». Розділ завершує цікавий матеріал про багатогранну творчість Вероніки Остапчук, її талант і наповнений наполегливою працею життєвий шлях. Вона й тепер невтомно керує Вінницьким клубом авторської пісні «Експромт» літературно-мистецького об'єднання «Подільська Хризантема» ім. Євгена Гудала і творчого проекту «Передзвін».

Рубрика «На шкільних меридіанах» знайомить читача з творчістю юних талантів, зокрема Анною-

Світлана Травнева

Іриною Мельник, котра почала писати вірші у 10-річному віці, а також з Софією Рєпінєцькою та Олександром Шитіком.

Розділ «Для нашої малечі цікаві речі» відкривається словами Василя Сухомлинського, заслуженого вчителя української школи: «Діти повинні жити у світі краси, гри, казки, музики, малюнка, фантазії, творчості». Саме цим принципом відповідають твори для дітей Олександри Бурбело, Світлани Сирени, Світлани Стадник, Анни-Ірини Мельник.

У розділі «Методика. Досвід. Інновації» філолог-перекладач Катерина Дробина у своєму трактаті «Тємна сила філологів» аргументовано і переконливо для широкого кола читачів розповідає про нашу українську мову з глибин століть до наших днів. Вона наводить слова Івана Огієнка, відомого своїм перекладом Святого Письма, яким ми користуємось й нині: «Мова — то серце народу: гине мова — гине народ». Переконаний, що кожен, хто вдумливо прочитає згаданий трактат Катерини Дробинової, той зрозуміє, чому кремлівські «мудреці» вигадують, що малоросійського народу немає зовсім і ніколи не було, як і малоросійської, тобто української мови. Що нас необхідно знищити, а наші землі приєднати до росії.

Для широкого кола педагогів, читачів альманаху, стануть корисними навчально-методичні розробки занять з шкільних дисциплін Тетяни Лебєдинської, викладача вищої категорії, викладача-методиста Барського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Михайла Грушевського, та Світлани Христинюк — вчительки української мови та літератури гімназії №2 міста Могилєва-Подільського. Світлана Яворовенко, яка захоплюється сучасною українською літературою, філософією, психологією, музикою, фотографією, написала і помістила в альманасі розлогіий нарис про життя і творчість вінницької поетеси Світлани Травневої, щєдро оздоблений світлинами з життя Світлани Миколаївни.

І я, перш ніж поставити крапку, висловлюю щирю подяку Світлані Травневій, котра зуміла в нинішніх умовах залучити до участі у цьому випуску альманаху численне коло проукраїнських митців різного жанру і професій. Вітаю також із цією подією голову Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України Василя Паламарчука.

Леонід КУЦІЙ,
член НСПУ та НСЖУ

20236210750
(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

**ОГОЛОШЕННЯ
про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля**

Повідомляємо про початок громадського обговорення Звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної в пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність

Об'єктом планованої діяльності є Нове будівництво заводу по виробництву пульпи по вул. Енергетична в м. Вінниця. Сировиною для виробництва пульпи є макулатура. Потужність заводу становитиме 630 т пульпи на добу, при цьому передбачається переробляти 700 т макулатури на добу.

Технологія виробництва передбачає: приймання та розвантаження партій макулатури у складі макулатури за умови її попереднього контролю та вимірювання показників якості на відповідність ДСТУ 3500:2019; переробка макулатури шляхом змішування з водою, завдяки її спроможності до вибирання; подрібнення і нагрівання макулатури під дією постійного перемішування у ванні, яке здійснює гвинт гідророзбивача; розпуск на волокна целюлози. Отримана суміш називається пульпою та має концентрацію 4-6%.

Кінцевим продуктом планованого виробництва є очищена від включень коротка та довга волокниста фракція пульпи концентрацією 4-6% (рідка), або зневоднена пульпа вологістю не більше 15-20%. В подальшому передбачається реалізація готового продукту за індивідуальними замовленнями.

2. Суб'єкт господарювання

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КАРТОННО-ПАПЕРОВА ФАБРИКА «ТОРГТЕХНІКА», ідентифікаційний код 43732948, юридична адреса підприємства: 21022, Вінницька область, Вінницький район, місто Вінниця, вул. Гонти, будинок 35-Д, телефон (097)610-34-75

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, 03035 м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Департамент екологічної оцінки та контролю, тел./факс. (044) 206-31-40, 206-31-50 e-mail: OVD@merg.gov.ua, контактна особа: заступник директора департаменту — начальник відділу оцінки впливу на довкілля Департаменту

екологічної оцінки, контролю та екологічних фінансів — Грицак Олена Анатоліївна.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Відповідно до чинного законодавства рішенням про провадження даної планованої діяльності буде:

- Дозвіл на початок виконання будівельних робіт, що видається Департаментом Архітектурно-будівельного контролю Вінницької міської ради

- Висновок з Оцінки впливу на довкілля, що видається Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України.

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань.

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (включається у шапці оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, що передається для видачі висновку про оцінку впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із занесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Тимчасово, на період дії воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженням Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, громадські слухання, передбачені статтею 7 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», проводяться у режимі відеоконференції.

Громадські слухання (перші) відбудуться 30 жовтня 2023 року о 10.00. Посилання для підключення до відеоконференції: <https://merg.webex.com/merg-ru/j.php?MTID=afb53478b0c33af94fe777c81a209b9b6>. Номер наради: 2378 634 1782. Пароль: APwPim7tj97. Посилання для приєднання за допомогою відеосистеми: набираєте 23786341782@merg.

webex.com. Також можна набрати 62.109.219.4 та ввести номер наради.

Громадські слухання (другі) не заплановані

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, 03035 м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Департамент екологічної оцінки та контролю, тел./факс. (044) 206-31-40, 206-31-50 e-mail: OVD@merg.gov.ua, контактна особа: заступник директора департаменту — начальник відділу оцінки впливу на довкілля Департаменту екологічної оцінки, контролю та екологічних фінансів — Грицак Олена Анатоліївна.

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, 03035 м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Департамент екологічної оцінки та контролю, тел./факс. (044) 206-31-40, 206-31-50 e-mail: OVD@merg.gov.ua, контактна особа: заступник директора департаменту — начальник відділу оцінки впливу на довкілля Департаменту екологічної оцінки, контролю та екологічних фінансів — Грицак Олена Анатоліївна.

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності з додатками.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відміне від приміщення, зазначеного в пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними

1. Вінницька міська рада, м. Вінниця, вул. Соборна, 59. Контактна особа: Любич Тетяна Валеріївна, відділ екологічної політики департамент відновлення та розвитку, тел. (0432) 59 51 78. з 6 жовтня 2023 року

2. Офісна будівля ТОВ КПФ «Торгтехніка», м.Вінниця, вул. Нечуя Левицького, 14. Контактна особа Годомська Роксолана Володимирівна, інженер з охорони праці, т. 0976103475, з 6 жовтня 2023 року.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)

20236110745
(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

**ОГОЛОШЕННЯ
про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля**

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність

Функціонування виробничо-складського майданчика по зберіганню рідких комплексних та мінеральних добрив, сипучих хімічних речовин в фасованому вигляді за адресою: Вінницька область, Хмільницький район, м. Калинівка, вул. Промислова, 50.

Провадження планованої діяльності передбачається на земельній ділянці за кадастровим номером 0521610100:01:052:0106, загальною площею 12,3207 га. Цільове призначення - 11.02 Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості. Для реалізації планованої діяльності підприємством орендовано складське приміщення площею 430 м² з прибудовами та прилеглою територією за адресою: м. Калинівка, вул. Промислова, 50.

Для зберігання та приготування рідких комплексних добрив передбачається: ємність, що призначено для зберігання хімічних речовин та рідин, марки А9КЕС, об'ємом 50 м³ (3 одиниці); ємність, що призначено для зберігання розчинів хімічних речовин 6 м³ (1 одиниця); апарат з мішалкою, та охолоджувальною сорочкою, об'ємом 2,5 м³ (2 одиниці); апарат з мішалкою, об'ємом 6,3 м³, що призначено для зберігання хімічних речовин (2 одиниці); ємність з мішалкою, що призначено для зберігання хімічних речовин та рідин, марка — А9КЕС об'ємом 50 м³. Технологія приготування комплексних рідких добрив «КВАНТУМ» полягає у змішуванні готових мінеральних добрив, мікроелементів, гумінових речовин, амінокислот та фітогормонів з водою.

Ємності для приготування комплексних рідких добрив передбачається розмістити в складському приміщенні. Ємності для зберігання рідких добрив розташовуються поза межами складського приміщення. Зберігання сипучих хімічних речовин та мінеральних добрив передбачено в закритому складському приміщенні (витратний склад зберігання) в тарованому вигляді (біг-бег, каністри, цистерни, єврокуби).

Передбачається одночасне зберігання добрив на промисловому майданчику:

Мінеральні добрива ІV типу: рідкі комплексні добрива «КВАНТУМ» 4 типу — 168,3 т; карбамід — 200 т; моноамоній фосфат — 600 т.

Добрива ІІІ типу: сульфат калію — 50т.

Добрива І типу: аміачна вода — 38,6 т. Мікроеленти в кількості 1200 т/рік.

Допоміжні речовини в кількості — 700 т/рік.

Режим роботи (приготування комплексних добрив) сезонний - 3 місяця. Зберігання готових сумішей (комплексних добрив «КВАНТУМ»), мінеральних добрив та сипучих сировинних компонентів можливе протягом року.

(загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності, потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо), місце провадження планованої діяльності)

2. Суб'єкт господарювання

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «НАУКОВО-ВИРОБНИЧА КОМПАНІЯ «КВАДРАТ», КОД ЄДРПОУ: 37023353. Місцезнаходження юридичної особи: 61001, Харківська обл., м. Харків, проспект Гагаріна, будинок 41/2, контактний номер телефону: 0675769199.

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації за адресою: 21021, м. Вінниця, вул. В. Порика, 29, e-mail: -urpter@vin.gov.ua, тел.: (0432) 43-74-08. Контактна особа: в.о. начальника управління розвитку територій та інфраструктурії Вінницької обласної військової адміністрації — Іван Миколайович Сивенюк.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Відповідно до законодавства рішенням про провадження даної планованої діяльності буде: Дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, що видається Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації.

Інші документи дозвільного характеру, передбачені законодавством, за умови що вони не передбачають встановлення (затвердження) змін у діяльності, затвердженій (схваленій) рішенням про провадження планованої діяльності або подовження строків її провадження (згідно пункту 9 статті 9 ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля»).

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (включається у шапці оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, що передається для видачі висновку про оцінку впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із занесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

“У період воєнного стану в Україні громадські слухання проводяться у режимі відеоконференції, про що зазначається в оголошенні про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля та у звіті про громадське обговорення”.

Громадські слухання (перші) відбудуться 03 листопада 2023 року в 11:00. Посилання для підключення до відеоконференції: <https://meet91.webex.com/meet91/j.php?MTID=mc8775a4202cdaf0204ae3738c6b4e29a>

Номер наради: 2559 399 1761. Пароль: U6Pc3WZR7vM

Посилання для приєднання за допомогою відеосистеми: Набираєте 25593991761@meet91.webex.com. Також можна набрати 173.243.2.68 та ввести номер наради. Пароль наради для відеосистеми 86723997

Громадські слухання (другі) не заплановані.

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Поштова адреса: urpter@vin.gov.ua, тел.: (0432) 43-74-08, контактна особа: Іван Миколайович Сивенюк.

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Управління розвитку та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Поштова адреса: 21021, м. Вінниця, вул. В. Порика, 29. Електронна адреса: urpter@vin.gov.ua, тел.: (0432) 43-74-08; контактна особа: Іван Миколайович Сивенюк.

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності з додатками.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відміне від приміщення, зазначеного в пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними:

1. На виробничому майданчику ТОВ «НАУКОВО-ВИРОБНИЧА КОМПАНІЯ «КВАДРАТ», за адресою: Вінницька область, Хмільницький район, м. Калинівка, вул. Промислова, 50, тел. 0675769199, контактна особа: заступник директора з виробництва Шаповал Іван Юрійович.

Ознайомитись зі звітом з оцінки впливу на довкілля можна з 03.10.2023р.

2. В адміністративному приміщенні Калинівської міської ради, за адресою: 22400, Вінницька обл., Хмільницький р-н, м. Калинівка, вул. В. Нестерчука, буд. 19, тел. 04333-2-19-02, контактна особа: начальник відділу земельних ресурсів та екологічного контролю апарату Калинівської міської ради Логайчук Марина Василівна.

Ознайомитись зі звітом з оцінки впливу на довкілля можна з 03.10.2023р.

Таємниця «язичницького храму»

Деякі історики вважають (а чимало неісториків вірять), що знаменита печера з вирізьбленим барельєфом у селі Буша Ямпільської громади – це «єдиний в Україні збережений язичницький храм» чи дуже давній дохристиянський жертвник. Проте є й дослідники, які піддають це твердження сумніву і бачать у Бушанському барельєфі християнські мотиви.

Ось що пишуть про це автори фейсбук-сторінки «Україна Інкогніта»: «Бушанський скельний храм» – чи не найбільш міфологізована історична пам'ятка України. У путівниках та популярних краєзнавчих публікаціях його зазвичай зараховують до давніх дохристиянських часів. Ба! З посиланням на «контактерів» та інших екстрасенсів авторство барельєфу часом приписують навіть легендарним атлантам. Зокрема, є версії, що вирізані на скелях «телевізори» – то замасковані пристрої давніх цивілізацій, через які прокачуються незримі енергії та інші «торсіонні поля». Історики в своїх висновках набагато стриманіші та раціональніші, але кого цікавлять нудні думки фахівців?

Дохристиянським святилищем пам'ятку зробив її першовідкривач (для науки) відомий історик Володимир Антонович, який побував у Буші 1883 р. У барельєфі він побачив чимало неіснуючих деталей (зокрема жінку з чашею) і, навпаки, – не помітив добре видимі елементи, які засади важливі для розуміння сюжету та віку зображення. Завдяки цьому народилася версія, що бушанський барельєф – не просто дохристиянський, а ще й надзвичайно давній.

Йдеться також про те, що історик В. Даниленко намагався розшифрувати напис на скелі й побачив у ньому слова «Аз єсмь Миробог жрец Ольгов», тобто автограф якогось жерця, що служив при князеві Олегові (віщому), а князь той, як відомо, був язичником... А прихильники справжності книги «Веди слов'ян», яку чимало істориків називають містифікацією, вважають висічене на скелі зображення (людина на колінах, дерево, півень, олень і прямокутник) сценою, під час якої «Богумир стоїть на колінах перед Світовим Древом з

Птицею Сва (Посланцем бога Вишня), а за ним стоїть Олень, священна тварина Вишня Дажбога і Страж Ірійських Врат»... Як до цього всього стосуються церковно-слов'янські (тобто староболгарські, які прийшли на Русь разом із християнством) слова «аз єсмь», «страж», «врата» та інші – невідомо...

«Насправді скельний комплекс в Буші відносно молодий і набагато пізніший часів язичників. Це підтверджено результатами масштабних археологічних досліджень, проведених у вісімдесятих роках ХХ ст. Виявилось, що найдавніші зі знайдених археологами артефактів датуються щойно кінцем XVI, початком XVII ст. ст., – пише у своєму блозі Дмитро Полюхович, один з авторів сторінки «Україна Інкогніта». – На думку істориків, найвірогідніше, що від початку серед скель виникла оселя християнського відлюдника, який оселився тут не пізніше кінця XVI ст. Саме у цей час на Поділлі, Брацлавщині та Галичині масово поширилася відповідна духовна практика. Згодом на місці відлюдницьких печер виникали монастирі. Можливо, що невеликий монастир (найшвидше василіянський, тобто греко-католицький) був й біля бушанських скель. На думку істориків, він діяв десь до сімдесятих років XVIII ст.

Покровителем відлюдників здавна був святий Онуфрій Великий, який жив у IV ст. н.е. Він прославився тим, що усамітнівся посеред пустелі, де й прожив 60 років. Зображення головного християнського пустельника можна побачити у багатьох місцях, де жили анахорети, які прагнули повторити його духовний подвиг. Святого традиційно зображували укладеного на колінах з молитовно зведеними руками. Саме таку фігуру ми й бачимо в Буші. Більш за те – добре видно довге волосся, у

Знаменитий барельєф у Буші

які згаданий святий загортався замість одягу.

Критики «онуфрійської» версії зазвичай вказують на оленя, мовляв, – а ця тварина тут до чого? Але у цьому випадку варто згадати апокриф, що стосується дитинства преподобного. Вважається, що св. Онуфрій Великий був сином перського царя. Одразу після народження первістка до монарха завітав янгол і передав наказ Господа – негайно віддати малюка у віддалений пустельний монастир. Той так і зробив, ну хто б на його місці учинив інакше? Тим більше коли сам Бог такого кур'єра з наказом послав.

Тим часом ченці не могли взяти в монастир жінку-годувальницю, аби та годувала немовля. Проблема вирішила сім'я оленів, які божественним провидінням кілька років поспіль щодня приходили до обителі, аби монахи могли взяти в оленіці молоко для дитини. Відповідно олені стали традиційною, хоча й не надто поширеною, деталлю іконографії цього святого»...

До речі, сакральну скульптурну композицію «Св. Онуфрій і олень» можна побачити біля скелі з водоспадом в селі Маліївці на Хмельниччині. Там скеля, якою стікає штучний водоспад, теж «продірявлена» рукотворними печерами. Колись тут жив відлюдник, а потім був монастир. Скульптура датується ориєнтовно XVIII ст. і раніше стояла в нижньому гроті-каплиці.

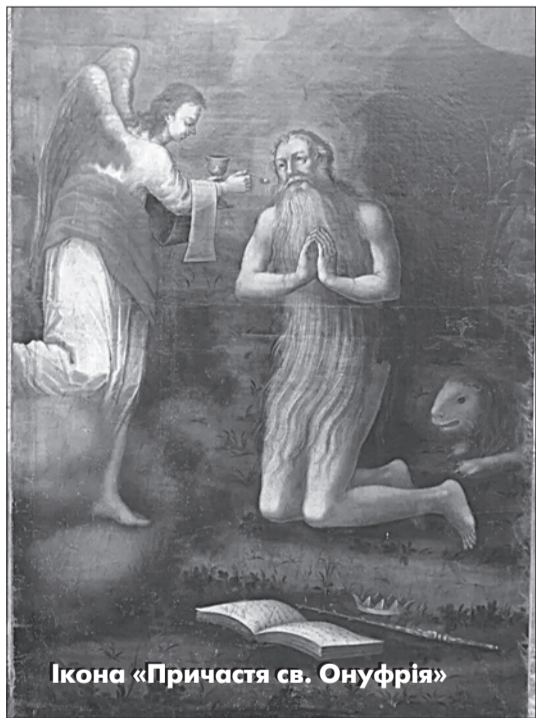
А до чого ж тут півень, який сидить на гілці? Полюхович стверджує, що це теж не язичницький, а суто християнський символ, який втілює воскресіння з мертвих. Півень – дуже популярна пташка в сакральному мистецтві цього регіону. Зокрема, експедиція «Україна Інкогніта» при обстеженні цвинтаря села Дзигівка, що на Ямпільщині, за 20 км від Буші, виявила кам'яні хрести середини XIX ст., прикрашені такими ж півниками, що й у Бушанському печерно-скельному сакральному комплексі.

Трапляється зображення півня і на іконах. Наприклад, у Музеї волинської ікони (м. Луцьк) зберігається ікона «Христос у потирі», однією з деталей на якій є півень – нагадування біблійної оповіді про апостола Петра, якому Ісус сказав: «Перш ніж проспівася півень, ти тричі зречешся Мене». До речі, існує і чимало ікон, на яких святий Онуфрій схилився перед янголом (символом янгола може бути птах, зокрема й півень), поруч лежить книга (прямокутник), а позаду свя-

того стоїть олень, лев чи інша дика тварина.

«Отже, жодного тобі Вишня, Ольгового жерця та Миробого, – констатує Д. Полюхович. – У Буші маємо суто християнський сюжет із зображенням покровителем відлюдників Святим Онуфрієм Великим. Та й зображення не дохристиянське і тим більше не кам'яної доби, а XVII-XVIII ст. Не є сакральний комплекс і «дохристиянським храмом» – це місце проживання відлюдника з капличкою. Досить традиційне поєднання. Попри це, навіть без усіляких вигадок пам'ятка у цілому залишається не менш унікальною і дивовижною».

Але, звісно, хочеться вірити в те, що є більш цікавим і додає нашим пам'яткам та нашим краям більшої унікальності. Саме тому, певно, в Оксанівці на Ямпільщині встановили оригінальний пам'ятник міфічному Рахману. Кажуть, рахмани в сиву давнину мешкали у скельно-

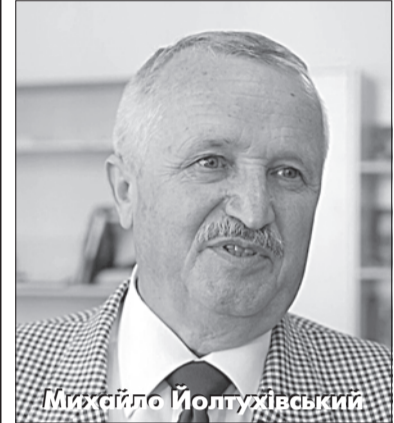
Ікона «Причастя св. Онуфрія»

му монастирі та разом із місцевим населенням обороняли ці землі від монголо-татарської та турецької навали. До речі, про рахманів і Рахманський великдень згадує навіть «Повість минулих літ». Вчені вважають, що це відгомін книги візантійця Козьми Індикоплова (названий так, бо здійснив плавання до Індії). Він ще в VI ст. побачив індійських брахманів і сприйняв їх за християн, які «на чужині не знають, коли у нас настає Великдень». А оскільки ця книга в перекладі з грецької поширювалась і за часів Давньої Русі, то наші предки вирішили, що для рахманів потрібно пускати по воді шкаралупу зі священних крашанок – вона допливе до Індії і стане для них знаком, що в Україні вже відсвяткували Пасху...

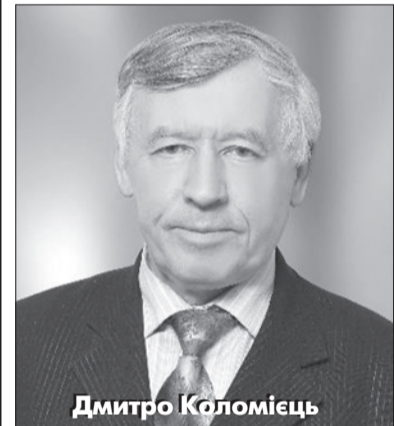
Підготував Юрій СЕГЕДА

Вінницьким науковцям призначено довічні стипендії

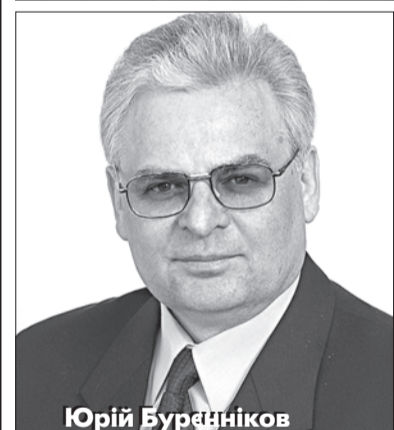
«Призначити довічно стипендії Кабінету Міністрів України за видатні заслуги у сфері вищої освіти науково-педагогічним працівникам з 1 вересня 2023 року», – зазначено в урядовому розпорядженні.

Михайло Йолтухівський

Дмитро Коломієць

Юрій Бураников

У переліку відзначених стипендіями науковців – троє наших земляків. Це Юрій Анатолійович Бураников (1949 року народження), професор Вінницького національного технічного університету, керівник науково-дослідної лабораторії «Борекс-гідраліка» ВНТУ; Михайло Володимирович Йолтухівський (1953 року народження), професор Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова, завідувач кафедри нормальної фізіології ВНМУ; Дмитро Іванович Коломієць (1951 р. н.), професор Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського, викладач кафедри образотворчого, декоративного мистецтва, технологій та безпеки життєдіяльності факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій ВДПУ. До речі, серед 118 науково-педагогічних працівників України, яким цьогоріч призначено довічні стипендії, є також батько Президента України Володимира Зеленського – Олександр Семенович Зеленський (1947 р. народження), професор Державного університету економіки і технологій, розташованого у м. Кривий Ріг.

Хрест у Дзигівці

Найкраще придбати у бабусь

«Купуйте дари городини у звичайних сільських людей, які вирощують їх з любов'ю. Вони щиро доглядають за городиною, стараються, викорчуюють кожен бур'янець, вкладають багато часу, сил і здоров'я в овочі та фрукти. Вони беруть символічну ціну за той безцінний труд і здоров'я, які вони віддають. Вони несуть в собі ту магію села, яка так знайома з дитинства, зберігають село як невід'ємну частину України.»

Ці люди гнуть спину так довго і наполегливо, що інколи, на жаль, їм важко її розігнути. Вони заслуговують на Велику Подяку, визнання, підтримку, адже вони і є носієм культури села в Україні, його літературної чарівності і для нашого часу - його справжнього подвигу! Нехай нашим людям Бог дарує здоров'я і многая літа!

Я забрав половину того, що продавала ця бабуся, але залишив і для вас!

Купуйте овочі і фрукти у людей в селі, цим ви визнаєте їх труд і підтримуєте їх!».

Такі слова вирішив оприлюднити столичний кандидат медичних наук **Владислав Мороз**. Він родом з Іллінець, знаю, що корінням — з двох подільських глибинок: Мурованокуриловецької й

Оратівської. Очевидно, саме звідтіля цей надійний людський стержень.

Хочеться розвинути думку нашого земляка. Як професіоналу йому відомо й інше, але він не став вдаватися до деталізації, тим паче — до наукової термінології. Саме в таких бабусь зовні непоказні яблукка можуть бути найкращими через те, що вони жодного разу не обприскані. Тим часом оті великі, блискучі, без жодної цяточки, що в супермаркетах, нерідко близько двох десятків разів «обмивалися» хімією. А городина? Бабусі до мінеральних добрив на городі не звикли. Для кожної з них попіл водночас і «отрутохімікати», і добриво.

Ця тема близька мені, бо батьківський город, яким користуюсь, теж міндобрив не знав! Зрідка — перегній, щороку — компост. На «з'їдання» черв'якам виносять все зайве в обійсті, за винятком пластикового, скляного, металевого сміття. Про все те начитався відповідної літератури, нерідко спілкувався з науковцями-професіоналами. А літні селянки на підсвідомому, я б сказав, на генетичному рівні оберігають екологічну чистоту своєї справді органічної продукції, яка не потребує жодного сертифіката, її видно й неозброєним оком.

Микола КАВУН

Валерій Христинч фазанів тримає для краси

Серед одомашнених декоративних пернатих велику популярність здобули фазани. І це не випадково, адже вони дуже привабливі зовні і мають яскраве оперення.

Валерій Христинч із Бершаді декоративними птахами цікавиться давно. Багато років тому придбав у знаного, досвідченого місцевого пташника Василя Римаценка із села Устя голубів м'ясної породи — кінгів, а також поштових білих. Згодом тримав декоративних курей шести порід, нині ж на обійсті у нього лише плімутрок сірий і міні-мясні кури. Це, як зізнається Валерій Володимирович, чисто для експерименту, для душі. А фазанами він займається вже понад два десятиліття.

— У світі існує багато видів фазанів. До війни у мене було чотири породи, нині одна — срібний фазан. Дехто утримує і розводить їх з метою отримання прибутку, для мене ж вони — це надзвичайна краса, — запевняє пташник.

Дійсно, срібний фазан — це витончений, граціозний птах із довгим пишним чубчиком синяво-чорного кольору. Нижня частина оперення — чорна, із синім відливом. Пір'я спини, крил і низу хвоста — з тонкою чорною окантовкою, що надає цьому птаху посріблений вид. Довгі верхні хвостові пір'яні — чисто-білі. Це неймовірної краси порода, яка широко поширена у любителів.

Валерій Христинч стверджує: фазани порід срібний, золотий, алмазний, мисливський, угорський — не надто вибагливі у до-

Валерій Христинч

гляді. Утримують їх приблизно так, як і курей, хіба що більше уваги потрібно приділяти молодняку.

— Основа раціону харчування фазанів — зерно кукурудзи, пшениці, соняшнику, — продовжує розповідь Валерій Володимирович. — Я їм чіпляю головку соняшника, і вони її викльовують. Як і інша птиця, фазани споживають і горох. Даю їм і зелень — травичку різну, виноград, ягоди, зимою — калину (це для них вітаміни).

Господар дбає про те, щоб його пернаті улюбленці не хворіли, тож обов'язково проводить протягом двох-трьох днів випоювання для профілактики, щоб не було глистів. Вперше, коли фазанята малі, у період їхнього росту, і ще 1-2 рази на рік, зазвичай во-

сени. Валерій Христинч поділився досвідом розведення фазанів. Самка, як правило, зносить за весь період 22-23 яйця (через день).

— Знесені яйця ставлю в маленький пінопластовий інкубатор — це більш надійно, бо самка може встати і недосидіти, — каже він. — Фазанята вилуплюються через 28 днів.

Утримує фазанів Валерій Володимирович у вольєрі. Можливо, з часом облаштує і великий фазанарій.

На Бершадщині є любителі, які розводять фазанів, але їх не так вже й багато. Валерій Христинч спілкується з колегами, регулярно відвідує виставки-ярмарки декоративної птиці та живності.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ
Фото автора

Бершадська міська територіальна громада

Фазан срібний

Ходить гарбуз по городу, питається свого роду...

Ця історія у селищі Чернівці Могилів-Подільського району по своїй спорідненості дещо співзвучна історії великої калюжі у славнозвісному Миргороді.

Початок її - 1951 рік, коли рішенням №4 від 3.01.1951 року Чернівецької районної ради депутатів трудящих громадянина Чернівця Гринюку Григорію Лук'яновичу була виділена земельна ділянка у селищі площею 0,25 га.

Разом із батьком в його садибі проживала донька Людмила Григорівна Признюк із сином Анатолієм.

За свідченням сусідів, вона передала за згодою їм у користування 0,5 сотки землі.

Таким чином у користуванні сім'ї Признюків залишилось 0,20 га землі, котра рішенням №79 Чернівецької селищної ради народних депутатів від 21.11.1996 року була передана родині Признюків по 10 соток кожному: Людмилі Григорівні і Анатолію Карповичу.

У 2004 році померла Людмила Григорівна, залишився син-інвалід. Про нього стала турбуватися сусідка Валентина Іжаківська, приносила їжу, допомагала у хатніх справах.

І невдовзі він написав заповіт на успадкування хати й городу її донькою Оксаною Гнатовською.

22 грудня 2007 року він переписав заповіт на родичку Аллу Корневу, а 24 грудня помер.

Як писала Ліна Костенко, так і залишилося несказаним - 10 чи 20 соток рахується за садибою Гринюка-Признюків.

Тим часом 24 травня 2008 року вже Алла Корнева стала власницею садиби згідно із заповітом.

25 вересня 2008 року садибу Гринюка-Признюків придбала родина вчителів Мазурів.

- З того часу і почалися наші

митарства у пошуках справедливості, - долучається до розмови Леоніда Володимировна Мазур.

Будинок ми оформили на сина Костянтина, щиро вірячи, що межі городу будуть відновлені у правовому полі.

Однак наші надії почали потроху згасати. Яюсь повертаємося з роботи, а город біля хати впораний.

Спочатку порадили, хто ж так щиро за нас потурбувався. А виявляється, сусідка Валентина Іжаківська 29 жовтня 2008 року отримала державний акт на приватиза-

цію землі садиби Гринюків-Признюків.

Куди ми тільки не зверталися, пройшли суди кількох рівнів. Відповідь одна — вже нічого не можна змінити...

І лише у земельному відділі Чернівецької селищної ради нещодавно заспокоїли чоловіка, мовляв — завершиться війна — тоді й переглянемо ваше звернення.

А поки що — ходить гарбуз по городу — питається свого роду...

Раїса МИХАЙЛОВА

Чернівецька громада

Журавському вбивці присудили 7 років і 2 місяці

Наприкінці травня нинішнього року в селі Журава Турбівської територіальної громади виявили 53-річного чоловіка з ознаками насильницької смерті. Досудовим розслідуванням встановили, що напередодні пізньої пори він відпочивав з 19-річним односельчанином. Як це нерідко за подібних ситуацій буває, виник конфлікт. В результаті молодик так відгамселив старшого чо-

ловіка, що той невдовзі помер. Липовецький районний суд визнав винним підозрюваного у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 121 КК України (умисне тілесне ушкодження, що спричинило смерть потерпілого), на 7 років і 2 місяці позбавивши його волі. Державне обвинувачення в суді підтримувала Немирівська окружна прокуратура.

Понад 50 млн грн збитків лісовим ресурсам

Судитимуть колишніх посадовців міжрегіонального управління та районного лісопідприємства

Прокурорами Спеціалізованої екологічної прокуратури до суду скеровано обвинувальний акт стосовно колишнього начальника відділу Центрально-західного міжрегіонального управління лісового та мисливського господарства та екс-директора ДП «Могилів-Подільське лісове господарство» за обвинуваченням у перевищенні службових повноважень, що спричинило тяжкі наслідки (ч. 1 ст. 28, ч. 3 ст. 365 КК України).

Досудовим розслідуванням встановлено, що у 2020 році тодішній виконувач обов'язків першого заступника начальника Вінницького обласного управління лісового та мисливського господарства спільно з директором районного лісопідприємства надали дозволи на проведення незаконних рубок дерев у лісах Вінниччини, внаслідок чого було протиправно зрізано понад 7 тис. дерев різних порід на площі 14 га.

Слідством задокументовано 5 епізодів протиправної діяльності посадовців, яка спричинила шкоду державним інтересам у сфері охорони, відтворення, сталого і раціонального використання лісових

ресурсів та суспільним інтересам на суму понад 50 млн грн.

На сьогодні на наявне в обвинувачених майно судом накладено арешт, до обвинувачених пред'явлено цивільний позов на вказану суму збитків.

Досудове розслідування здійснювалося слідчими четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Вінниці) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Хмельницькому.

У разі доведення винуватості у скоєнні інкримінованого злочину у судовому порядку особам загрожує покарання у виді позбавлення волі на строк від 7 до 10 років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Пресслужба Вінницької обласної прокуратури

Один магазин обікрав... шість разів

З магазину, що по вулиці Заболотного у Вінниці, звернулись до поліції з приводу скоєних тут крадіжок. У ході оперативно-розшукових заходів і вийшли на слід 31-річного підозрюваного. Його встановили і затримали. Ясна річ, свою справу зробили камери відеонагляду. Виявилось, що цей магазин спритник умудрився обікрасти вже... шість разів.

Затриманого й поміщеного до ізолятора тимчасового тримання зловмисника перевіряють на причетність до інших майнових злочинів. Йому вже повідомлено про підозру. Загрожує тому «рекордсмену» до восьми років позбавлення волі.

Мученицька смерть янголят у вогні

Жахлива трагедія сталася в селі Верхівка Копайгородської громади Жмеринського району. Як поінформували в пресслужбі ГУ ДСНС у Вінницькій області, 7 жовтня близько 17 години до рятувальників надійшло повідомлення про пожежу у двоповерховому житловому будинку. Загоряння сталося у квартирі на другому поверсі.

Під час гасіння пожежі надзвичайники виявили тіла двох братиків 2020 та 2023 року народження без ознак життя. Згодом з'ясувалося, що на момент виникнення загоряння в квартирі перебувало шестеро дітей. 11-річна дівчинка із задимленого помешкання вибігла на вулицю самотійно.

Ще трьох малолітніх дітей до прибуття підрозділу рятувальників за допомогою драбини врятував сусід. Він і побачив дим з вікна квартири та почув крики дітей.

Пожежу локалізували о 17.49, а ліквідували о 17.57.

Від ДСНС до ліквідації пожежі залучалося сім чоловік особового складу та дві одиниці техніки.

На місці події працювали криміналісти. Слідчі встановлюють всі обставини події та причини пожежі.

За фактом порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, що призвело до загибелі людей, правоохоронці відкрили кримінальне провадження.

Ймовірною причиною загоряння стали дитячі пустощі з вогнем. Таке офіційне повідомлення про трагедію.

За чий гріх їм така кара?

самого дня під вечір, а шестимісячного Валерчика, який обгорів до кісток, і трирічного Ігорка, який мав дуже сильні опіки, забрали в морг. Їх поховать дев'ятого жовтня в Жмеринці моя тітка Ніна Степанівна, її син Віталій, донька Настя. Там буде і мій старший 20-річний син Вова. На похорон діток мене не пустять, кажуть, що може бути ще один покійник... Я дуже за ними побираюся.

Мені 39 років, і я маю восьмеро дітей. Від першого шлюбу — двоє і шестеро — від Дмитра Нікітіна, якого наприкінці вересня призвали в армію. Ми з ним не були розписані, і я вважалася мамою-одиначкою, щоб отримувати гроші на дітей від держави. Я думаю, якби оформили шлюб так, як треба, то цієї біди б не було...

ше була нянькою для молодших братиків і сестричок.

— Я почула крики дітей і побачила, як валить дим із вікна дитячої кімнати. Прибігла, але зайти не змогла, бо було дуже багато їдко-го диму, надихалася і ледь не впала без свідомості. Віті теж не було дороги в палаючу кімнату. Я його облила водою, і він кілька разів намагався пробитися до хлопчиків... У цей момент прибіг сусід, прізвища якого я не знаю, приклав драбину до балкона і зняв звідти переляканих Кароліну, Надю і Сашу. На балкон їх вивела Таня, а сама теж хотіла врятувати Валерчика та Ігоря, але у кімнату її не пускало сильне полум'я...

Я допитувалася у дітей, звідки взявся вогонь, та вони мені нічого не сказали і сірниками, кажуть, не гралися. До чоловіка я додзвонилася тільки на другий день після обіду через знайомого, бо в нього немає свого телефону. Може, його відпустять на похорон синочків... Не знаю, як далі ми маємо жити із своїм горем. Добрі люди кажуть, що підтримають і допоможуть матеріально. А хлопчиків уже не повернути. Мої маленькі янголята прийняли мученицьку смерть. Царство їм небесне. За чий гріх їм така кара?

Віктор ЗЕЛЕНЮК,
власкор «Вінниччини»
Копайгородська громада

А ось що вдалося дізнатися власкору «Вінниччини» від мами загиблих дітей Юлії Куцої. На момент нашого спілкування вона перебувала в дитячому відділенні Барської міської лікарні. Вбита горем жінка все ж таки погодилася на телефонну розмову.

— Мене, Кароліну, Надю, Таню, Сашу і Віту привезли сюди того ж

Юля родом зі Жмеринки. Два роки тому їй родичі купили у Верхівці трикімнатну квартиру у двоповерховому будинку на чотири окремих помешкання, але там проживала тільки її сім'я.

Того страшного дня Юля займалася із 17-річним сином Віктором прибиранням на городі. У квартирі залишилося шестеро діток під наглядом 11-річної Тані, яка не впер-

Підозрюється у згвалтуванні... шестирічної

Те, що озвіріла кацапня з перших днів війни часто гвалтувала на окупованих територіях українок — від крихітних дівчаток до стареньких бабусь, уже знає весь світ. Невідомо, яке коріння у 37-річного жителя багатонаціонального Могилева-Подільського, але «кандидат у педофіли» підозрюється в тому, що в своєму місті раптом почав проявляти «знаки уваги» до шестирічної дівчинки та її сестрички, які

грались на дитячому майданчику. То чимось солоденьким пригостить, то на своєму велосипеді покатає...

А завершилось усе тим, що ялось, у середині цьогогорічного серпня, згвалтував одну з них. Після того перебуває там, де таким зі зрозумілих причин безпечніше перебувати, — під вартою. Тим часом за процесуального керівництва ювенального прокурора Могилів-Подільської

окружної прокуратури до суду передано обвинувачувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням того громадянина у згвалтуванні. В разі доведення його вини підозрюваному світить немало — від 10 до 15 років. Хоча в суспільстві переважає думка, що таким екземплярам краще «век свабоди не відать».

Василь ГРОМОВИЙ

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля)
(автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)
202210610047
(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність

Планована діяльність ТОВ «Оператор газотранспортної системи України» передбачає ліквідацію компресорної станції КС-36 Іллінці в частині основного технологічного обладнання, задіяного в транспортуванні природного газу. КС-36 Іллінці слугує для транспортування природного газу, знаходиться на 3851,3 км газопроводу «Уренгой-Помарі-Ужгород» Ду 1400 мм, Рроб тиск 75 кг/см².

До складу Іллінецького промислового майданчика входять два цехи: КС-36 Іллінці та КС-36 Б Іллінці.

В адміністративному відношенні Планована діяльність здійснюватиметься на існуючій території Іллінецького промислового майданчика, який знаходиться на землях Іллінецької територіальної громади Вінницького району Вінницької області.

Адреса КС: 22710, Вінницька область, Вінницький район, с. Тягун, вул. Шевченка, 34.

Діяльність заплановано проводити на земельній ділянці діючої компресорної станції КС-36 Іллінці з правом постійного користування. Державний акт на право постійного користування земельною ділянкою Іллінецького промислового майданчика - Серія ЯЯ №017950, площа 22,4848 га.

Іллінецький промисловий майданчик розміщений на відстані 2300 м в північно-східному напрямку від житлової зони с.Тягун, на відстані 3300 м в західному напрямку від с. Іллінецьке та на відстані 3170 м в північному напрямку від житлової зони с.Синарна Вінницької області.

2. Суб'єкт господарювання

Товариство з обмеженою відповідальністю «Оператор газотранспортної системи України»; код згідно з ЄДРПОУ – 42795490; юридична адреса - 03065, м. Київ, проспект Гузара Любомира, 44, тел. +3(044) 239-78-70, e-mail: info@tsoua.com.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля)
(автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)
202210610048
(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність

Планована діяльність ТОВ «Оператор газотранспортної системи України» передбачає ліквідацію компресорної станції КС-36 Б Іллінці в частині основного технологічного обладнання, задіяного в транспортуванні природного газу.

КС-36 Б Іллінці слугує для транспортування природного газу, знаходиться на 3995,9 км газопроводу «Прогрес» Ду 1400 мм, Рроб тиск 75 кг/см².

До складу Іллінецького промислового майданчика входять два цехи: КС-36 Іллінці та КС-36 Б Іллінці.

В адміністративному відношенні Планована діяльність здійснюватиметься на існуючій території Іллінецького промислового майданчика, який знаходиться на землях Іллінецької територіальної громади Вінницького району Вінницької області.

Адреса КС: 22710, Вінницька область, Вінницький район, с. Тягун, вул. Шевченка, 34.

Діяльність заплановано проводити на земельній ділянці діючої компресорної станції КС-36 Б Іллінці з правом постійного користування. Державний акт на право постійного користування земельною ділянкою Іллінецького промислового майданчика - Серія ЯЯ №017950, площа 22,4848 га.

Іллінецький промисловий майданчик розміщений на відстані 2300 м в північно-східному напрямку від житлової зони с.Тягун, на відстані 3300 м в західному напрямку від с. Іллінецьке та на відстані 3170 м в північному напрямку від житлової зони с.Синарна Вінницької області.

2. Суб'єкт господарювання

Товариство з обмеженою відповідальністю «Оператор газотранспортної системи України»; код згідно з ЄДРПОУ – 42795490; юридична адреса - 03065, м. Київ, проспект Гузара Любомира, 44, тел. +3(044) 239-78-70, e-mail: info@tsoua.com.

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Відповідно до законодавства рішенням про провадження даної планованої діяльності буде:

Висновок з оцінки впливу на довкілля, що видається Управлінням розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації, та Документ дозвільного характеру, а саме: Наказ про виведення з експлуатації об'єкта магістрального трубопроводу - компресорної станції КС-36 Іллінці в частині основного технологічного обладнання, задіяного в транспортуванні природного газу, що видається Міністерством енергетики України відповідно до «Порядку виведення з експлуатації магістральних трубопроводів нафти, газу та продуктів їх переробки» згідно з Постановою КМУ № 209 від 28.03.2018 р.

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (вказується у шапці оголошення) та надання громадськості доступу до звіту із оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, що передається для видачі висновку про оцінку впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із занесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються

Тимчасово, на період дії воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, громадські слухання, передбачені статтею 7 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», проводяться у режимі відеоконференції.

ня громадського обговорення

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Відповідно до законодавства рішенням про провадження даної планованої діяльності буде:

Висновок з оцінки впливу на довкілля, що видається Управлінням розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації, та Документ дозвільного характеру, а саме: Наказ про виведення з експлуатації об'єкта магістрального трубопроводу - компресорної станції КС-36 Б Іллінці в частині основного технологічного обладнання, задіяного в транспортуванні природного газу, що видається Міністерством енергетики України відповідно до «Порядку виведення з експлуатації магістральних трубопроводів нафти, газу та продуктів їх переробки» згідно з Постановою КМУ № 209 від 28.03.2018 р.

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (вказується у шапці оголошення) та надання громадськості доступу до звіту із оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, що передається для видачі висновку про оцінку впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із занесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються

Тимчасово, на період дії воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, громадські слухання, передбачені статтею 7 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», проводяться у режимі відеоконференції.

Громадські слухання (перші) відбудуться 31 жовтня 2023 року об 11.00.

Посилання для підключення до відеоконференції: <https://meet91.webex.com/j.php?MTID=m49a31f4cc13ccd4f2b4623636407b59a>

Номер наради: 2562 298 4592, пароль: HSxбарEW28

Посилання для приєднання за допомогою відеосистеми: набираєте 25622984592@meet91.webex.com

Також можна набрати 173.243.2.68 та ввести номер наради. Пароль наради для відеосистеми 47962733

Громадські слухання (другі) відбудуться: не заплановані

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності:

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович.

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного у абзаці другого пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 273 аркушах.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними:

1). Іллінецька міська рада Вінницького району Вінницької області за адресою: Україна, Вінницька обл., Вінницький р-н, 22700, м. Іллінці, вул. Соборна, 19, тел. (04345)-2-18-21, e-mail: ill_m_rada@ukr.net. Контактна особа: міський голова - Ящук Володимир Миколайович. Дата: з 11.10.2023р.

2). Іллінецький ПМ Золотоніського ЛВУМГ за адресою: 22710, Вінницька обл., Вінницький р-н, с. Тягун, вул. Шевченка, 34, тел. 0502001703, e-mail: smirnova-sa@tsoua.com. Контактна особа: Смірнова Світлана Анатоліївна. Дата: з 11.10.2023р.

Громадські слухання (перші) відбудуться 01 листопада 2023 року об 11.00.

Посилання для підключення до відеоконференції: <https://meet91.webex.com/j.php?MTID=m9db3fa513462e793941983b000834ac9>

Номер наради: 2565 715 1598. Пароль: mGTxBbWK332

Посилання для приєднання за допомогою відеосистеми: набираєте 25657151598@meet91.webex.com

Також можна набрати 173.243.2.68 та ввести номер наради. Пароль наради для відеосистеми 64892295

Громадські слухання (другі) відбудуться: не заплановані.

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності:

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович.

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації. Адреса: вул. В. Порика, 29, м. Вінниця, Україна, 21021, тел. (+380432) 43-74-08; e-mail: uprter@vin.gov.ua. Контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного у абзаці другого пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 261 аркуші.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними:

1). Іллінецька міська рада Вінницького району Вінницької області за адресою: Україна, Вінницька обл., Вінницький р-н, 22700, м. Іллінці, вул. Соборна, 19, тел. (04345)-2-18-21, e-mail: ill_m_rada@ukr.net. Контактна особа: міський голова - Ящук Володимир Миколайович. Дата: з 11.10.2023р.

2). Іллінецький ПМ Золотоніського ЛВУМГ за адресою: 22710, Вінницька обл., Вінницький р-н, с. Тягун, вул. Шевченка, 34, тел. 0502001703, e-mail: smirnova-sa@tsoua.com. Контактна особа: Смірнова Світлана Анатоліївна. Дата: з 11.10.2023р.

Мальовничий заказник вирішили збільшити

На черговій сесії депутати внесли зміни до рішення обласної ради минулого скликання «Про оголошення об'єкта природно-заповідного фонду місцевого значення гідрологічного заказника «Ільківський став». Так, для збереження цінних природних комплексів просторочив елементів регіональної екологічної мережі та розширення мережі природно-заповідного фонду області площу цього заказника було значно збільшено — із 20,9 га до 49,8 га.

Як повідомили в обласній раді, гідрологічний заказник місцевого значення «Ільківський став» розташований у 15 км від Вінниці на території Агрономічної сільської ради. Ільківський став — один із каскадних руслових ставків річки Рівець. На берегах водойми росте велика кількість лікарських рослин, занесених до Червоної книги України. У заболоченій частині ставка гніздяться водоплавні птахи, зокрема сірі чаплі, лебеді, качки, чайки. На південному березі живуть видри.

На берегах водойми є чимало джерел. Серед них унікальне історичне джерело «Панюкова криниця»,

що має лікувальне, естетичне, оздоровче та історико-культурне значення. Перші письмові згадки про нього датуються 1746 роком.

Заказник місцевого значення «Ільківський став» внесено до туристичної мапи Вінниччини.

ОГОЛОШЕННЯ

1. Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КУСТО АГРО ФАРМІНГ» (ТОВ «КУСТО АГРО ФАРМІНГ»).

2. Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ — 34868532.

3. Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання - 21050, Вінницька обл., Вінницький р-н, місто Вінниця, вул. Грушевського, будинок 28, приміщення 3. Тел. +380 (97) 878 85 21, E-mail: v.kalko@kustoagro.com.

4. Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика — Вінницька обл., Хмельницький р-н (Калинівський р-н), с. Павлівка, вул. Коцюбинського, 58.

5. Мета отримання дозволу - визначення та регулювання викидів забруднюючих речовин (ЗР), які потрапляють в атмосферу при експлуатації технологічного обладнання, на отримання дозволу на викиди ЗР для існуючого об'єкта.

6. Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля (ОВД), в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» підлягає оцінці впливу на довкілля — діяльність не підпадає оцінці впливу на довкілля.

7. Загальний опис об'єкта (опис виробництва та технологічного устаткування) — Код КВЕД 01.11 Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур (основний). На підприємстві наявно 4 джерела викидів шкідливих забруднюючих речовин в атмосферне повітря, з них 2 організованих, а саме: котел АОВТ (потужність 14 кВт) і резервуар зберігання КАС; та 2 неорганізовані джерела викиду, а саме: склад зберігання засобів захисту рослин (ЗЗР) та склад зберігання мінеральних добрив.

8. Відомості щодо видів та обсягів викидів — Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок — 0,138 т/рік, НМЛОС — 0,10725 т/рік, азоту (I) оксид N2O — 0,0005 т/рік, оксид вуглецю — 1,446 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид) — 0,032 т/рік, вуг-

лецю діоксид — 20,603 т/рік, метан — 0,00053 т/рік, діоксид сірки — 0,165 т/рік, аміак — 0,1925013 т/рік, арсен та його сполуки (у перерахунку на арсен) — 0,000012 т/рік, ртуть та її сполуки (у перерахунку на ртуть) — 0,000001 т/рік, свинець та його сполуки (у перерахунку на свинець) — 0,000012 т/рік, хром та його сполуки (у перерахунку на триоксид хрому) — 0,000028 т/рік, нікель та його сполуки (у перерахунку на нікель) — 0,000016 т/рік, мідь та її сполуки (у перерахунку на мідь) — 0,000017 т/рік, цинк та його сполуки (у перерахунку на цинк) — 0,00002 т/рік. Загальний викид забруднюючих речовин (без врахування вуглекислого газу) становить — 2,0818873 т/рік.

9. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання — На підприємстві відсутні виробництва та устаткування, які підлягають до впровадження найкращих доступних технологій та методів керування.

10. Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання — Не передбачені. Викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел підприємства не перевищують встановлені нормативи гранично допустимих викидів відповідно до законодавства, тому заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин не розробляються.

11. Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів — Заходи не передбачені.

12. Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству — Викиди забруднюючих речовин відповідають вимогам законодавства.

13. Адреса держадміністрації з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди - Вінницька ОВА, адреса: Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0432) 32-25-35, 32-35-35.

14. Строки подання зауважень та пропозицій — протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

Ліквідатор ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА «ПУСТОМИТІВСЬКЕ» (ідентифікаційний код 33424916; Україна, 21036, Вінницька область, Вінницький район, місто Вінниця, Хмельницьке шосе, будинок 2) **ВЕНЖІВСЬКИЙ Віталій Любомирович повідомляє всіх осіб, яких це стосується чи може стосуватись**, що учасником (засновником) Господарства вирішено припинити його шляхом ліквідації в добровільному порядку відповідно до чинного законодавства України. Граничний строк на заявленні грошових вимог кредиторів до ФГ «ПУСТОМИТІВСЬКЕ»: 28.11.2023. Вимоги кредиторів приймаються у вказаний строк в письмовій формі з додаванням підтверджуючих документів за адресою: 21036, місто Вінниця, Хмельницьке шосе, будинок 2; +380 (67) 720 75 21.

Публічне повідомлення

В зв'язку з виявленням моєї Волі, самовизначення, самоідентифікації від двадцять першого дня вересня місяця дві тисячі двадцять третього року, публічно повідомляю про те, що я, Живий Мужчина, з плоті та крові, з власністю у вигляді імені ©Вадим, у батька ©Григорія, з Роду ©Брижак по праву Роду є Власником Особистої Інтелектуальної Власності.

Вступаю на посаду Генерального розпорядника майна своєї юридичної особи, Правомірного Власника, Кредитора особистих юридичних та фізичних осіб, персон(агентів): ©Брижак Вадим Григорович, в будь-якому їх прояві прописними, рядковими, іноземними літерами. Я забороняю використовувати мою Особисту Інтелектуальну Власність, без моєї згоди завіреної нотаріально.

Своїм публічним повідомленням відкликаю довірче управління з усіх організацій, фірм, корпорацій, компаній, держав, релігійних структур, медичних закладів та інших. Також розриваю усі договори, зобов'язання, анульовані всі підписи, присяги, контакти, контракти, оферти, конклюдентні угоди, борги юридичних документів та усіх інших, через неусвідомленість дій, введенням в оману, шахрайством, брехню, нерозкриттям усіх умов та юридичних наслідків тощо, без обороту на мене та мій Рід і наше Родове особисте майно.

Забороняю називати мене і вважати мене фізичною особою, юридичною особою, особою, персоною тощо. Не маю зобов'язань, поза юрисдикцією.

Категорично забороняю примушувати мене і моїх Рідних приймати участь в будь-яких експериментах (вакцин, носінню будь-яких масок тощо) і позбавляти нас людських природних прав і свобод і перешкоджати нам вільно пересуватися по всій території землі.

Забороняю всім, без винятків, збирати, зберігати, обробляти, передавати будь-яким особам (першим, другим, третім тощо), поширювати, користуватися будь-якими моїми особистими даними, котрі будь-яким чином ідентифікують мене (персональні дані, будь-які медичні, біометричні дані, відбитки пальців, кров, тканини моєї плоті, ДНК тощо).

Право на трактування вищевикладеного залишається за автором. Заборонено копіювати текст та поширювати, все вищезазначене є моєю інтелектуальною власністю і авторським правом зараз і назавжди. Без обороту на мене і моє майно, тіло, кров, душу, дух, разум, без зобов'язань, а також без обороту на мою сім'ю та моїх рідних.

Претензії приймаються в письмовому вигляді на паперових носіях впродовж 20 календарних днів з моменту публікації цього оголошення за адресою для кореспонденції: село Степашки, вулиця Жмурка, домоволодіння 1 [23743], [287504].

Публічне повідомлення

В зв'язку з виявленням моєї Волі, самовизначення, самоідентифікації від двадцять першого дня вересня місяця дві тисячі двадцять третього року, публічно повідомляю про те, що я, Жива Жінка, з плоті та крові, з власністю у вигляді імені ©Надія, у батька ©Євгенія, з Роду ©Брижак (Овчиннікова) по праву Роду є Власником Особистої Інтелектуальної Власності.

Вступаю на посаду Генерального розпорядника майна своєї юридичної особи, Правомірного Власника, Кредитора особистих юридичних та фізичних осіб, персон(агентів): ©Брижак Надія Євгенівна, ©Овчиннікова Надія Євгенівна, в будь-якому їх прояві прописними, рядковими, іноземними літерами. Я забороняю використовувати мою Особисту Інтелектуальну Власність, без моєї згоди завіреної нотаріально.

Своїм публічним повідомленням відкликаю довірче управління з усіх організацій, фірм, корпорацій, компаній, держав, релігійних структур, медичних закладів та інших. Також розриваю усі договори, зобов'язання, анульовані всі підписи, присяги, контакти, контракти, оферти, конклюдентні угоди, борги юридичних документів та усіх інших, через неусвідомленість дій, введенням в оману, шахрайством, брехню, нерозкриттям усіх умов та юридичних наслідків тощо, без обороту на мене та мій Рід і наше Родове особисте майно.

Забороняю називати мене і вважати мене фізичною особою, юридичною особою, особою, персоною тощо. Не маю зобов'язань, поза юрисдикцією.

Категорично забороняю примушувати мене і моїх Рідних приймати участь в будь-яких експериментах (вакцин, носінню будь-яких масок тощо) і позбавляти нас людських природних прав і свобод і перешкоджати нам вільно пересуватися по всій території землі.

Забороняю всім, без винятків, збирати, зберігати, обробляти, передавати будь-яким особам (першим, другим, третім тощо), поширювати, користуватися будь-якими моїми особистими даними, котрі будь-яким чином ідентифікують мене (персональні дані, будь-які медичні, біометричні дані, відбитки пальців, кров, тканини моєї плоті, ДНК тощо).

Право на трактування вищевикладеного залишається за автором. Заборонено копіювати текст та поширювати, все вищезазначене є моєю інтелектуальною власністю і авторським правом зараз і назавжди. Без обороту на мене і моє майно, тіло, кров, душу, дух, разум, без зобов'язань, а також без обороту на мою сім'ю та моїх рідних.

Претензії приймаються в письмовому вигляді на паперових носіях впродовж 20 календарних днів з моменту публікації цього оголошення за адресою для кореспонденції: село Степашки, вулиця Жмурка, домоволодіння 1 [23743], [287504].

В оголошенні газети «Вінниччина» у випуску 04 жовтня 2023 року допущено помилку в реквізитах реєстраційного внеску за участь в аукціоні призначеного на 18.10.2023. Просимо реєстраційний внесок в розмірі 170,00 грн. перераховувати на р/р UA70302076000026001300310411 в АТ «Ощадбанк», код ЄДРПОУ 01740911, Вінницька облспоживспілка. За довідками звертатись за тел.(0432) 67-08-11".

Публічне повідомлення

Повідомляємо, що дня першого вересня місяця дві тисячі двадцять третього року був проведений схід і вільним волевиявленням було прийнято одностороннім рішенням заснування Родової Общини Брижак, в країні Україна, Вінницької області, відомої як село Степашки широта (lat), довгота (lon) 48.730177, 29.128613.

Претензії приймаються в письмовому вигляді на паперових носіях впродовж 20 календарних днів з моменту публікації цього оголошення на дорожню адресу: село Степашки, вулиця Жмурка, домоволодіння 1 [23743], [287504].

Головний редактор Олег КРИВОНОС, т. (068)-590-46-22

Засновник - Трудовий колектив редакції.
Видавець - ТОВ «Редакція газети «Вінниччина». Реєстраційне свідоцтво ВЦ №990-348-ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 16 січня 2018 р.
Передплатний індекс 91672

ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ: Віктор ЗЕЛЕНЮК (Бар, Мур, Курилівці, Жмеринка) - (096) 603-66-78; Микола КАВУН (Іллінці, Липовець, Немирів, Оратів) - (096) 398-28-55.

Адреса редакції: 21100, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, 7

Електронна адреса: vinnichina-gazeta@ukr.net

Розрахунковий рахунок:

№UA59320478000026008924431157 у ПАТ АБ «Укргазбанк» м. Києва, МФО 320478, ЄДРПОУ 02471614.
Контактні телефони: (098)-124-53-92 - «гаряча лінія»; приймальня головного редактора - 66-13-36 (факс); головний редактор - 068-590-46-22; творчий відділ (журналісти) - 66-05-92; рекламно-комерційний, бухгалтерія - (0432) 66-05-25.

➤ Редакція може публікувати в порядку обговорення статті, не поділяючи точки зору автора.
➤ Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. За зміст реклами відповідають рекламодавці.
➤ Передрук без погодження з редакцією «Вінниччини» не дозволяється.
➤ *** Позначаються матеріали, які друкуються на правах реклами.

Номер виготовлений у КЦ редакції газети «Вінниччина». Віддрукований у друкарні ТОВ «Діва-К», м. Вінниця, вул. Пугачова, 1, e-mail: druk33@ukr.net.
Тираж - **3853 прим.**
Зам. 36590.

Працюючий клуб селу необхідний

Бувало, приїжджаєш до невеличкого рідного села, а воно зустрічає новиною: сьогодні у клубі концерт! Звичайно, скільки клопотів тебе не чекало б, подальшу програму вже плануєш, щоб на те дійство неодмінно потрапити! Бо такі заходи особливі, найцікавіші за всі інші. Бо то — зустріч з твоїм дитинством, твоєю юністю.

Новозбудований рівно тридцять років тому Поточанський сільський клуб очолила Наталія Зозуля. Відтоді вона постійно поживляє свою роботу. У перший же рік створила вокальний ансамбль переважно із жіночок старшого віку, які разом із колишнім завклубом Олексієм Бабенком виконували старовинні пісні. Цікаво, що частину їх освоїла навіть росіянка за національністю Ніна Ліщинська, яка вже не в ансамблі за станом здоров'я.

Так, через роки й десятиліття відбулась зміна поколінь. З жительок села до складу сучаснішого за репертуаром ансамблю «Поточаночка» залучили Ніну Котенко, Тетяну Новохацьку, Любов Пилипенко, Валентину Кирилук, Тетяну Оленіч (доньку щойно згаданого Олексія Володимировича). Також створили свою поточанську версію «Лісапетного батальйону». А військова термінологія тут не на жарг — Валентина Кирилук вже справді захищає Україну зі зброєю в руках, як і її чоловік та інші близькі їй люди. Є в клубі і гумористичний дует «Кумасі».

Але оскільки вибір голосів у невеликому селі незначний, Наталія Анатоліївна проявила свої організаторські здібності. Будучи уроженкою сусідньої доволі великої Ковалівки, вона запросила звідтіля до участі у своєму колективі най-

ближчу подругу дитинства Валентину Грушко, а також Ольгу Костюк, батько якої родом з Потоків. Ансамбль зазвучав повніше, майстерніше. Тепер він залюбки бере участь і в благодійних концертах не лише у своєму старостаті, а й у центрі громади. Саме на основі творчих колективів і базується під-

тримка селом наших захисників.

Хто чим може, тим старається допомогти самодіяльним артистам. Так, вдячне село й односельчанці Тамарі Яременко за пошиті нові концертні костюми.

Загорілась завідувачка бажанням створити в селі якщо не цілий музей, то хоча б окрему музейну

кімнату. Крок за кроком збирала експонати. Наприклад, діти Степана Васильовича Кривоноса запропонували скриню, мисник, солом'яник, жіноча та чоловіча старовинної вишивки сорочки, інші етнографічні предмети вжитку. Зберігаються в цій кімнаті і речі, передані відомим педагогом-краєзнавцем Анатолієм Йосиповичем Чернишем. Вони знайдені біля загиблого в роки Другої світової війни невідомого солдата, похороненого тоді сільськими жінками в одній із садиб і перепохованого за кілька десятиліть уже поруч із пам'ятником полеглим воїнам-односельчанам. Підготувала Наталія і цікаві фотовиставки, пов'язані з історією села, бо люди охоче відгукуються на її прохання поділитися сімейними світлинами для цього спільного літопису.

Любить працювати наша героїня і з дітьми. Хоча їх у селі вже й небагато, але є прихильні до художньої самодіяльності, до вивчення історії рідного села. Саме від них великою мірою залежатиме, наскільки світлі перспективи в цього населеного пункту.

Раніше говорили, що село живе повнокровним життям доти, поки в ньому є школа, потім — поки в ньому залишається ферма. На жаль, обидві ці опори наші Потоки вже давно втратили. Єдиним їх надійним стержнем вже залишається клуб. І за це хочеться щиро подякувати як Наталії Зозулі зокрема, так і всім, хто причетний до функціонування цього осередку культури в рідному селі.

Ганна ЖМУД
Немирівська територіальна громада

Кросворд «Мотосвіт»

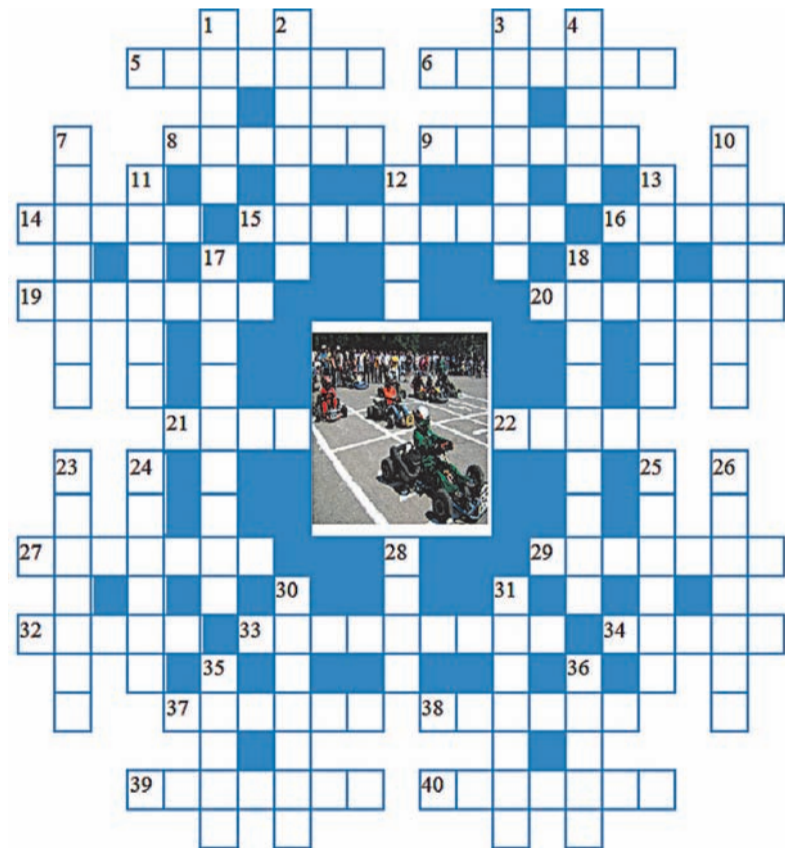
Склав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ

По горизонталі: 5. Віддаль від найнижчих точок конструкції автомобіля (за винятком коліс) до рівня землі. 6. Віддалена від центру частина населеного пункту. 8. Пристрій для сповільнення руху або зупинки транспорту. 9. Скупчення кого-небудь, чого-небудь, що зазвужує прохід, проїзд, заважаючи рухові (розм.). 14. Пристрій для піднімання й спускання по шахтовому стовбуру людей, вагонеток із копалинами, породю та різними матеріалами. 15. Машина для перетворення механічної енергії в електричну. 16. Приміщення для стоянки та технічного обслуговування машин. 19. Танк або автомобіль, що може рухатися по суші й по воді. 20. Землерійно-транспортна машина, основним робочим знаряддям якої є підйомно-поворотний ківш із ножами; застосовується у будівельній і гірничій справі. 21. Гонимий мікролітражний автомо-

біль без кузова, пружної підвіски коліс і диференціала. 22. «Дорожній ...» — стандартизований графічний малюнок, що встановлюється край дороги для повідомлення визначеної інформації учасникам дорожнього руху, один із засобів регулювання дорожнього руху. 27. Застаріла назва готелю або заїжджого двору з шинком або рестораном, зазвичай невисокого класу. 29. Пристрій для зменшення розмаху механічних коливань в електровимірювальних приладах, електромашин, двигунах внутрішнього згоряння тощо. 32. Металорізальний інструмент для чистової обробки зубчастих коліс. 33. Прилад, що показує швидкість руху автомобіля, літака тощо і пройдений ними шлях. 34. Частина вала або осі, яка спирається на підшипник. 37. Деталь у вигляді стержня в машинах, механізмах, якою звичайно щось підтримується або захоплюється. 38. Автомобіль або

причіп із закритим кузовом для перевезення вантажу. 39. Самохідний візок для перевезення вантажів на невеликій відстані. 40. Багатоколісний тягач із причіпними візками, призначений для перевезення важких та габаритних вантажів.

По вертикалі: 1. Невеликий автомобіль, звичайно з відкритим кузовом, яким перевозять вантажі й пасажирів. 2. Пересувна вантажопідіймальна машина, пересувний підйомний пристрій. 3. Командна спортивна гра з м'ячем на мотоциклах. 4. Деталь механізму, приладу, яка має роздвоєний кінець. 7. Чотирихосьбовий пасажирський або товарний залізничний вагон. 10. З'єднувальна частина (переважно диск з отворами для болтів) трубопроводів, резервуарів, валів тощо. 11. Рухомі частини деяких підйомно-навантажувальних машин і споруд. 12. Канат із рослинного або штучного волокна, а також із сталевих дроту. 13. Доріжка для пішоходів на узбіччі дороги вздовж вулиці, вкрита асфальтом, камінням. 17. Невеликий допоміжний ліхтар на автомашині під фарами або поряд із ними. 18. Пневматичний двигун, що діє під впливом стиснутого газу. 23. Циліндрична деталь двигунів внутрішнього згоряння, парових машин, насосів, компресорів, що робить зворотньо-поступальний рух всередині більшого циліндра, щільно прилягаючи до його стінок. 24. Деталь із каліброваним отвором для дозування рідини чи газу. 25. Літак, крила якого мають дві площини, розташовані одна над другою. 26. Пристрій вантажопідйомних машин та екскаваторів, призначений переважно для захоплення (зачерпування) та вантаження грудкових і сипких матеріалів. 28.

Окрема, незалежна частина споруди, машини, що складається також із окремих елементів або деталей. 30. Набір лікарських засобів, інструментів та приладів, які призначені для надання першої медичної допомоги. 31. Механізм, пристрій для запуску автомобільних,

авіаційних та інших двигунів. 35. Верхня обертова частина корпусу танка або броньованого автомобіля. 36. Кінцева частина труби або трубчаста конічна насадка, призначена для регулювання струменю газу, пари, рідини, що з неї виходять.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД:

По горизонталі: 5. Кліренс. 6. Околиця. 8. Гальмо. 9. Пробка. 14. Апетка. 31. Стартер. 35. Башта. 36. Сомло. 23. Поршень. 24. Жижир. 25. Білман. 26. Грейфер. 28. Блок. 30. Підйомник. 11. Стріла. 12. Трос. 13. Панель. 17. Підфарник. 18. Експандер. 3. Моторол. 4. Вилка. 7. Пульман. 37. Пальце. 38. Фураж. 39. Автокран. 40. Трейлер. 27. Трактор. 29. Демфер. 32. Швер. 33. Снігометр. 34. Цапка. 15. Генератор. 16. Гарж. 19. Амфібія. 20. Скепер. 21. Карт. 22. Кліт.

РЕКЛАМА

Елеватор «Комаровецьке ХПП»
надає послуги за найнижчими тарифами по прийманню, очистці, сушці та зберіганню зерна кукурудзи

т. 067-382-09-81

ПП Надія Бурмака **щосереді**

ЕФЕКТИВНЕ ЛІКУВАННЯ:

- алкоголізму
- куріння
- зайвої ваги
- ігроманії
- наркоманії

м. Вінниця
кінотеатр "Родина"
вул. Миколи Оводова, 47
www.nadiya.com.ua
Довідки за телефонами щоденно з 7:00 до 21:00

тел.: (067) 980-47-72 (063) 366-42-70

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я